உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பூரணசூத்திரம் - உ௱௰சு.

இஃது

மயிலம்

சுப்பிரமணிய சுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

சென்னை-இட்டா,

பார்த்தசாரதிநாயுடு

அவர்களாற்றமது

ஸ்ரீ பத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—*—

1904.

சென்னை, ஆச்சாரப்பன் தெருவு 84-வது நெம்பர்.

உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பூரணசூத்திரம் - உளயசு.

———(*)———

காப்பு.

ஓடியதோர்தந்திமுகன் றனைப்பணிந்து
உரைத்திடுவேன் பூரணசூத்திரத்தையானுந்
தேடியதோர்மந்திரத்தா லஷ்டசித்தித்
திறமாகவுரைக்கின்றேன் யோகியோர்க்குக்
கூடியதோர்கந்தமதைச் சிதம்பரத்தில்
குணமானகாலதனைக் கூட்டிமூட்டி
ஆடியதோர்ஐம்புலனை மூலத்துள்ளே
அமைத்திட்டமூலகண பதியேகாப்பு.

ஒன்றானபூரணமு மாறுதார
முரைத்தற்குமேலாறுந் தொண்ணூற்றாறும்
பண்டானதீட்சைபதி னொன்று ரெட்டி
பத்துடனேமுப்பத்தி ரண்டுதீட்சை
உண்டானசமாதிகற்பம் வாசிநேர்மை
யுறைப்பானசிவயோகம் பிராணுயந்தரன்
நன்றானவாதத்தின் தீட்சையோடு
நலமானசவுக்காரத்திரவுகோலே. (க)

திறவுகோல்முன் னுரைத்த நூல்கட்கெல்லாம்
செய்பாகங்கைபாகந் தீட்சைப்பாகம்
அறைகிறேன்சரிதையொடு கிரிகைமார்க்கம்
அப்பனேமுனிசித்தர் நூல்கட்கெல்லா
மறைபுகழாய்ச்சொன்னதெல்லாம் வெளியாய்ப்பாடி
மாட்டினேன்பூரணசூத்திரத்திற்கா ணும்
இறையளவுந்தப்பில்லை மறைப்போவில்லை
யிருநூற்றுப்பத்தாறு இந் நூல்காணே. உ

நூல்.

காணப்பாவிந்நூல்போ லொருநூலில்லைக்
காசினியிலிந்நூலைக் கண்ணிற்காட்டார்
பூணப்பாவைம்பதுக்குள் பூநீர்வித்தை
பூட்டினேன்வயித்தியத்திற் புகழோமெத்த
நாணப்பாவொரு நூற்று வைம்பதுக்குள்
நலமானசூட்சத்தை நாட்டினேன்பார்
பேணப்பாமுந்நூற்றில் காமதாமம்
பேசினேன் தீட்சைவிதி யிருநூற்றுள்ளே. ங

உள்ளானபூசைவிதி யிருநூறுக்கும்
 உத்தமனேமுந்நூற்றில் செந்தூரங்கள்
விள்ளவே ஆயிரத்தி யிருநூற்றுள்ளே
 விளங்கினேன்கருவெல்லாம் வெளியாய்ப்போச்சு
எள்ளளவுந்தட்பில்லை மறைப்போவில்லை
 யெய்துமென்றகருவெல்லாமிதிலேயெய்துங்
கள்ளடாகள்ளருக்கு விந்தநூலைக்
 காட்டாதேபன்னிரண்டுங்காத்தாலீயே. ௪

அருதாரம்.

ஈவதுதானருக்கு சிவயோகிக்கு
 இகத்திலுள்ளமாண்பருக்கு ஈய்ந்தாயானல்
நோய்மிகுந்துசாவாரோ சொன்னேன்மைந்தா
 நுண்மையாய்மனதில்வைத்து நுணுக்கங்கண்டு
தாய்பதத்தைப்பூசித்துக் கற்பங்கொண்டு
 சமாதிக்குளிருந்துவைத்துத் தலைவணங்கி
நீமலைபேலேறிவிடு லோகத்துள்ளே
 நின்றுக்காற்கொல்லுமடா நிசஞ்சொன்னேமே. ௫

மூலாதாரம்.

நிசமானபூரணத்தைச் சொல்லக்கேளு
 நின்மலத்தாயென்றனுக்கு வுபதேசித்தாள்
வசமான அடிமூலங் கணேசர்கோவில்
 வட்டமாமைங்கோணந் திரிகோணத்தில்
எசமானகணேசரொடு வல்லபையுங்கூட்டி
 யிருக்குமடாஓம் ஈம் கிலீயுமென்று
வசமான அங் சிவ கணபதி தேவாவென்று
 வாழ்த்தடாகுண்டலித்தாய் வணங்குந்தானே. ௬

வணங்குவதுக்கிப்பநீ சக்கரத்தை
 வரிசையாய்க்கீறியே யட்சரங்கள்
பிணங்காமல்ஈங்காரம் நடுவேயிட்டு
 பேரானகோணமைந்தி லைந்துமிட்டு
இணங்கவேதூபநை வேத்யத்தோடு
 இலட்சமுருவற்றிடக் குண்டலிதானென்றுங்
கணமானகணபதிதான் பிரகாசிக்குங்
 கயிலாயப்பரகதியைக் காட்டுந்தானே. ௭

சுவாதிட்டானம்.

காட்டுவதுநாற்கோண மதன்மேலப்பா
 கருதுவதிருகோண முக்கோணவட்டம்
பூட்டுவதுபிரமனொடு சரஸ்வதியுங்கேளு
 புகலுவேன்-நங்-பங்-ஸ்ரீம்-ஐங்-அங்-பிரமதேவாவென்று
கூட்டுவதுலட்சமுரு வேற்றுதற்குக்
 குறிசொல்வேன்நாற்கோணம் நாலெழுத்துமிட்டு

நீட்டுவதுவிந்துவிலே அங்கென்றிட்டு
நிலையாகப்பூசிக்க முத்தியாமே. அ

மணிபூரகம்.

மூர்த்தியாப் பிறைநடுவே முக்கோணமிட்டு
மூர்க்கமாபகாரமொடு உகாரமிட்டு
பத்தியாய் ஓங்காரம் ஸ்ரீங்காரங்கூட்டிப்
பச்சைவர்னமூர்த்தியென்றே பசர்ந்துசேவி
சத்தியாவட்சரங்கள் நடுவேயிட்டு
சாற்றுவாய்லட்சமுருத் தானேயாகில்
வெற்றியாங்குண்டலியும் மேலேயேறும்
வேதாந்தபூரணத்தில் சேர்க்குந்தானே. கூ

அனுகதம். சேர்க்கின்றமுக்கோண முருத்திரமூர்த்தி
திகழான அறுகோண முனையேயிட்டு
ஆர்க்கின்றவிந்துவதி னடுவேயிட்டு
அளவானசிகாரமொடு மகாரமிட்டு
பார்க்கின்றஸ்ரீங்கார ஓங்காரந்தான்
பகர்கின்றவகாரமொடு கிலீயுங்கூட்டி
தீர்க்கின்றருத்திரத் தேவாவென்று
செபிக்கவேவாசியது பேறும்பாரே. ய

விசுத்தி. பாரடாலட்சமுரு வேறிற்றானல்
பகருமறுகோணமதில் விந்துவிட்டுச்
சேரடாவகாரமொடு ஓங்காரந்தான்
சிறப்பானஸ்ரீங்காரஞ் சிவாயநமாவென்று
தீரடாமயேசுவர தேவாவென்று
செபித்திடுவர்யிலட்சமுரு திறமாய்த்தானே
ஆரடாவுனக்கீடு வாசிசித்து
யாறெழுத்துமறுகோணத் தறைந்திட்டேனே. யக

ஆக்கினே. அறைந்திட்டமூன்றெழுத்து நடுவேபோடு
அருளானசதாசிவத்தி னருளேப்பாரு
விறைந்திட்டவிந்துவிட்டு நடுவேகேளு
விதமானவைங்கோண முக்கோணந்தான்
உறைந்திட்டசோடசந்தா னேந்துக்கூட்டி
யுறவான அங்கிஷ ஐம் ஓம் என்று
பறைந்திட்டசதாசிவதே வாயாவென்று
பகருவேனிலட்சமுரு பரிந்துநோக்கே. யஉ

நோக்கடாவைங்கோண மைந்தமிட்டு
நுணுக்கமடாவிந்துவுக்குள் முக்கோணத்தில்
ஆக்கடா அம் அங்கிஷ ஐம ஓமென்று
அப்பனே ஸ்ரீங்கார மிட்டுச்சேவி
மூக்கடாபாயாது வாசிதானு
முக்யமடாமேல்மூலத்தூணிப்பாரு

நாக்கடா அமுர்தமது சேழெபாயும்
நலமானகேழா றுகவின்றிட்டேனே. ௰௩

மேலாதாரம்-அக்கினிமண்டலம்.

ஏனென்றவாதார மேலேயாறு
மியம்புகிறேனன்ருக வியல்பாய்த்தானே
தேனென்றசதாசிவத்தின் மேலேகேளு
தீயானமண்டலந்தான் திரிகோணமாகி
வானென்றமண்டலத்தில் திரிகோணத்துள்
வைத்திடுவாயகாரமொடு சவ்வுந்தானே
கானென்றமலமறுக்கு மக்கினிமண்டலத்திற்
கண்டிப்புவற்றுவிடுங் கனலிற்ருனே. ௰௪

கனலிலேவாயுவந்து புக்கிற்ருனற்
கண்திறந்துவமுர்தமது கனிந்துகாயும்
புனலானவமுர்தமுண்டால் காயமீறும்
போச்சுதடாநரைதிரையும் புதுமைடாச்சு
அனலிலேவெந்ததொரு பாண்டந்தானு
மசையுமோநீருக்கு வதுபோலப்பா
நினவிலேயித்தியான மூட்டுமூட்டு
நிச்சயமாய்சமாதிக்குள் நிலைக்குந்தானே. ௰௫

சூரியமண்டலம்.

நிலையானவழற்குளமண் டலத்துக்கப்பால்
நேரானசூரியமண் டலத்தைக்கேளு
சிலையானவிந்துவடா உகாரமிட்டு
செபித்திடுவாய்சூரியனே கோடிகாந்தி
மலையாமல்வாயுவதிற் சேர்ந்ததானுல்
மைந்தனேயுன்னுடலிற் பிரகாசத்தைக்
கலையானசூரியனைப் போலாங்தேகங்
கல்மிஷங்களில்லையில்லைக் காணிங்காணே

சந்திரமண்டலம்.

காணுகின்றசூரியமண்ட லத்திக்கப்பால்
கலைமாதியாஞ்சந்திரமண் டலத்தைக்கேளு
தோணுகின்றசோதியடா மௌனவீடு
சொல்லரிதுசொல்லுகிறேன் அங்கென்றாணு
பேணியேசெபித்திடவே சோதிகோடி
பிரகாசமாயிடுங்காண் பெருமைபேசார்
ஆணுவங்களற்றதடா அரூபாரூபம்
அட்சரங்களற்றவிட மறையைக்கேளே. ௰௭

கேளப்பாஓங்கார மதன்மேல்நிற்குங்
கெடியானவ்வைந்தும்மூன் றெழித்துமீதில்
நாளப்பாபஞ்சகர்த்தா ளைவரீதில்
நலமானஆன்மர ஜீவகளைவுமீதில்

வேளப்பாஓமென்று தியானஞ்செய்ய
வித்தானபிறவியெல்லா மற்றுப்போச்சு
சூளப்பா பிறவியுமிவ் வளவேயாச்சு
துலங்கிநின்றபூரணத்தைச்சொல்லப்போமோ. ௰அ

ஏகாட்சரம்.

போமென்றபூரணமு மிதுவேயாச்சுப்
பூரணமாஞ்சூட்சத்தைப் புகலக்கேளு
தாமென்றஅகாரத்தில் உகாரமிட்டு
தனித்துநின்றஓங்காரஞ் சுற்றிக்கட்டி
வாமென்றவதின்கீழே மகாரமிட்டு
மகாரத்தின்மேலேறி அகாரத்துள்ளே
ஊமென்றறீங்காரம் நடுவேயிட்டு
யுயரவேசூலமிட்டு சிங்கிவங்கே. ௰௯
வங்கென்றுஇருபுறமும் வைத்தாயானால்
மைந்தனேசூக்ஷமது ஏகசூக்ஷம்
பங்கென்றபூரணமு மிதுவேயாச்சு
பகருகின்றமந்திரமு மிதுவேயாச்சு
தங்குசடாட்சரமு மிதுவேயாச்சு
தருவானஎட்டெழுத்து மிதுவேயாச்சு
அங்குபஞ்சாட்சரமு மிதுவேயாச்சு
ஆதியென்றமூன்றெழுத்து மிதற்குள்ளாச்சே. உ௰
ஆச்சடாதசதீட்சை யிதனுக்குள்ளே
அண்டசராசரங்களெல்லா மிதனுக்குள்ளே
பேச்சடாவொன்றுமில்லை யிதனையல்லோ
பெரியோர்களுரையாமல் மறைத்தாரையா
வாச்சடாஐம்பூத மிதனுக்குள்ளே
மதியிரவியானதுவ மிதனுக்குள்ளே
காச்சடா அண்டமொடு புவனமெல்லாங்
கருந்துநின்றவத்துவிதங் கண்டுகொள்ளே. உக
கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தைக் கற்பமெட்டில்
காணப்பாபதிற்றுடனே கர்மமாடுங்
கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தை யாதாரத்தில்
கர்மமாந்தீவினைகள் காணுதோடுங்
கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தை யாதாரத்தில்
கட்டாகவைத்துடனே வாசியேறுங்
கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தைப் பெரியோ ரெல்லாங்
கட்டினர்நூல்தோறுங் காணுமென்றே. உஉ
காணுதுஆணுமல்லப் பெண்ணுமல்ல
கருதிப்பாரலியுமல்ல கருதிச்சொல்லத்
தோணுதுவுருவொன்று மருபாருபங்
துலங்கிநின்றபூரணத்தைச்சொல்லிவிட்டேன்

தோணுமல்நின்றவரே குருவைக்காண்பார்
குருக்காணுரானே கண்ட குருடராகு
மாணுன ஆதார தீட்சையாறு
மப்புறத்தில்நின்றதொரு ஆறுஞ்சொன்னேன் உரு
ஆராறுபன்னிரண்டு தலமுஞ்யொல்லி
யதில்நிற்குமட்சரஞ் சக்கரமுஞ்சொல்லி
ஏருதவாசியது ஏற்றஞ்சொல்லி
யேகாட்சரபூரணமு மெடுத்துக்காட்டி
கூருதகருவையெல்லாங் கூறினேனியான்
கூற்றனின்றவிடமிதுதான் குறித்துப்பாரு
தேருதபேருக்குந் தேறுந்தேறுஞ்
சிவசிவர்பூரணத்தின் திறந்தான்காணே. உச

சிவதீட்சைபதினொன்றின் விபரம்

சு-உ-தீட்சை.

திறமானதீட்சையது வழியதாகச்
செப்புகிறேன்சிவதீட்சை பதினொன்றுந்தான்
கறவாதேகறந்ததொரு பால்போலப்பா
காசினியோர்பிழைக்கவென்று கருவைச்சொன்னேன்
மறவாதேநீகேளு அம் உம் சிம் வம் யம்ஓமென்று
வளர்த்துவாயமுதற்றீட்சை மருவிக்காணும்
நிறைவாக அவ்வும் மவ்வும் ஓம் நமசிவாயாவென்று
நிகழ்த்துவாயிரண்டானதீட்சைநேரே. உரு

ரு-ச-தீட்சை.

நேரானமூன்றுகுந் தீட்சைகேளு
நிச்சயமாய்உம் அம் சிவ சிவாயமென்று
வேருனஓமென்று செபித்தாயானல்
வெற்றியடாமூன்றுன தீட்சையாச்சு
பாராநீநாலான தீட்சைகேளு
பகருவேன்சிவாயநம ஓம் ஐயமென்று
சீராகச்செபித்திடுவா யைந்தான்தீட்சை
செப்புகிறேன்நன்றுகத்தெளிந்துகொள்ளே. உசு

ரு-சு-எ-தீட்சை.

தெளிவாகவைந்தான தீட்சைகேளு
சிவசிவா அவ்வும்உவ்வும் சவ்வும்ஓம்என்று
நளினமாயாறுன தீட்சைகேளு
நவிலுகிறேன்மவ்வும்உவ்வும் நமசிவாயா
குளிர்வாகஓம்என்று செபித்தாயானல்
கூறுவேன்ஏழான் தீட்சைமார்க்கம்
எளிதாதகிலிம் நமசிவாய அவ்வும்ஓமென்றே
யேற்றுவாயெட்டானதீட்சையெண்ணே. உஎ

அ-௯-தீட்சை.

எண்ணவேஓம்ஐயும் சிவ அங்கிஷாயா
 யென்றுதான்செபித்திடுவா யெட்டாந்தீட்சை
பண்ணவேயொன்பதாந் தீட்சைகேளு
 பரிவானசிவாயநம அம் உம் ஓமென்று
உண்ணியேயோதிடவே பத்தாந்தீட்சை
 யுரைத்திடுவாய் பதினொன்றுந்தீட்சையோத
நண்ணவேமுன்மவுனம் ஏகதீட்சை
 நாடினேன்பூரணத்தை நயந்துபாரே. ௨அ

ஆதாரம்பனிரண்டின் தீட்டைவிபரம்.

பாரப்பாதீட்சையது பதினொன்றுந்தான்
 பரிவானஆதாரம் பனிரெண்டுக்கும்
நேரப்பாவொவ்வொன்றுக் கொன்றேதீட்சை
 நிறுத்தியேயாதாரம் நிலைத்துப்பாரு
சேரப்பாபன்னிரண்டுக் கொன்றேதீட்சை
 செப்பினேன் பூரணத்திற் செப்பினேன்யான்
ஆரப்பாதீட்சையொன்றுக் காதாரமொன்று
 ஆண்டொன்றுதீட்சையொன் றழுதிப்பாரே. ௨௯

சத்திதீட்சைபதினொன்றின்விபரம்.

அழுத்தமாய்சத்தியுட தீட்சைபதினொன்று
 மறைகிறேன் உம் ஆம் மம் ஈம் ஓமென்று
வழுத்தவேவாலையுட தீட்சையாச்சு
 வரிசையாயிரண்டான தீட்சைகேளு
பழுத்ததொரு யம் ரம் அம் உம் மம்ஓமென்று
 பலவாகவோதிடவே பலிக்குஞ்சித்தி
எழுத்தாகுமூன்றான் தீட்சைகேளு
 ஈம் ஓம் அம் உம் மம் என்றிதனையோதே. ௩௰

௪-௫-௬-தீட்சை.

ஓதவேநாலான தீட்சைகேளு
 உம் மம் ஈம் ஐம் ஓம் என்றோது
கீதமாமைந்தான தீட்சைகேளு
 கிலீம் ஓம் மம் அம் ஐயென்றுகிருபையாக
வேதமாம் ஆறான தீட்சைகேளு
 விளங்கவே ஓம் வம் ஈம் விதமாய்த்தானே
நீதமாமேழான தீட்சைகேளு
 நிலைத்ததொருஸ்ரீம் ஈம் அம் ஐயுடுமென்றே. ௩௧

அ-௯-௰-தீட்சை.

என்றுநீயெட்டான தீட்சைகேளு
 விகம்புவாய் சவ்வும் அவ்வும் மவ்வும் ஓமென்று
தன்றுநீயொன்பதாந் தீட்சைகேளு
 நம மம் சிம் வம் ஐம் ஓம் நலமாய்த்தானே

யொன்றுநீபத்தான தீட்சைகேளு
உம் மம் சம் ஈம் ஓமென்றுறவாய்த்தானே
சென்றிடவேபத்துந்தான் சேவிதீட்சை
திறமாகதேவிபத்துந் தெளிந்துபாரே. ௩௨.

யிக-தீட்சை.

பாரென்றேன்பதினொன்றுந் தீட்சைகேளு
பகருவேன் ஓம் றீம் சம் மம் என்றேதான்
பூரென்றபூரணமா மேகதீட்சை
பூட்டினேனுதார தீட்சையுள்ளே
நேரென்றேன்பூரணமாம் வாலைதீட்சை
நிகழத்தினேன்கண்டுகொள்ளு நிசமதாகத்
தீரென்றேன்தீட்சைபத்து மாதாரத்துள்
திறமாகவொன்றுக்கு வருடமொன்றே. ௩௩.

தீட்சைசெய்மார்க்கம்.

வருடமாந்தசவருட மாருசெய்வார்
மைந்தனேசித்தரொடு முனிவர்செய்வார்
பரிஷமாயுலகத்தி லுள்ளபேர்கள்
பத்திகொண்டலைவார்க ளுரைக்கமாட்டார்
துரிதமாயுரைத்தாலுங் குருக்காணாது
சொல்லுதற்குவுரைப்பார்கள் நூல்காணாது
புருஷமாய்கோர்வைநூல் கிட்டாவிட்டால்
போக்கென்னவாசையென்ன பொய்யதாமே ௩௪

நூலின்மகத்துவம்.

பொய்யாமலிருக்கவென்று லிந் நூல்வேணும்
புகலரியதீட்சைக்கு மியோகத்துக்கு
மெய்யானகற்பமுதல் காயசித்தி
விருதானவாதவித்தை குளிகைசித்தி
கையானகைமுறைகள் வாததீட்சைக்
கருவானமறைப்பென்ற சவுக்காரப்போக்கு
உய்யாமனூல்களிலே யொளித்தபாக
மொளியாமலெடுத்துறைத்தே னுண்மையாமே ௩௫

நூலின்மார்க்கம்.

உண்மையாமிந்நூல்தான் கிட்டாத்தோஷம்
உலகத்தின்மானிடர்க ளுளரிப்போனர்
தண்மையில்லாமிந்நூல்யார் கொடுக்கப்போரார்
சாத்திரந்தான்மெத்தவுண்டு சமுசயந்தீராது
வெண்மையாய்ச்சட்டமுனி தீட்சையிருநூறும்
விளம்பினேர்வெளியாக வென்றுமூலா
அண்மையாய்க்கிழித்தாரே ஐயோவையோ
அல்லாமலின்னமொரு ஆகங்கேளே ௩௬

சாபவரலாறு. ஆகமங்கள்பாடுமுன்னே நவசித்தாதி
யதின்பிறகுநவகோடி கோடாகோடி

பாகமுடனாச்சுதென்று பேசிக்கொண்டு
பரமசிவன்சாபமிடப் பாலித்தார்காண்
யேகமாய்சாபமிட்டோம் வாமத்துக்கு
மியலானவட்சரங்கள் தீட்சைமார்க்கம்
போகமாயுயிர்களைத்தான் வாங்கிப்போட்டோம்
போட்டதனால்நூல்களெல்லாம் பொய்யாய்ப்போச்சே

நூல்சித்தி.

போச்சுதென்றலையாமல் சிவனுத்தாரம்
பூட்டியேகேட்டுநா னிந்தநூலில்
ஆச்சுதென்றுமறைத்ததெல்லாமருளிச்செய்தே
னரகரரசாபங்கள் நிவர்த்திசெய்தேன்
மூச்சுதென்றுபோகாமல் முறைதப்பாமல்
முன்னேதோபின்னேதோ வென்றெண்ணாமல்
காச்சுதென்றுகாச்சிவிட்டேனுலகத்துள்ளே
கண்டவர்க்கிந்நூல்சித்தி முத்தியென்னே ௩௮

நூலீயாமை.

முத்தியிதுமோட்சமிது சித்திகோடி
முக்கியமிதுசித்தருக்குங் காட்டொண்ணாது
சத்தியிதுசம்புவிது வொன்றாய்ச்சொன்னேன்
சகலநூற்கெல்லாந்தான் குருநூலப்பா
எத்தினார்சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து
எத்தினால்தீட்சைதா னெளிதிலாகும்
புத்தியுடனிந்நூல்தா னார்க்குங்கிட்டாப்
புண்ணியர்க்கேஇதுகிடைக்கும் பொருளைப்பாரே. ௩௯

சாபநிவர்த்தி.

பொருளானசாபங்கள் நிவர்த்திசெய்யப்
பூட்டினேன்சாபமது பொய்யாய்ப்போக
அருளானசிவாயநம அம்உம்என்றேதான்
அப்பனேசிம் கிலீம் ஸ்ரீம்ஓம்என்றேதான்
மருளாமல் ரம் மம்ஓம் என்றேதான்
மாட்டுவாயிலட்சமுரு வேழிற்றானால்
இருளானசாபங்கள் நிவர்த்தியாகும்
ஏகமாய்ச்சொல்லிவிட்டேனியப்பக்காணே. ௪௰

வயிரவர் தியானம்.

இயம்புவேன்வயிரவன்றன் தியானங்கேளு
இயல்பாக யம் நம் லம் ஷம் சிங்கென்றேதான்
சயம்பாக ஷங் வங் மங்கென்று
சாத்தியமாய்வயிரவத்தினுமந்தானே
நயம்பெறவேயெண்கோணமிட்டுத்திரு
நாட்டுவாய்வஸ்துவொடு சுத்திவைத்து
செயம்பெறவே பூசைசெய்வடைமாலைசாத்தி
சித்திக்குஞ்செய்தொழில்கள் திடமாய்த்தானே. ௪௧

சுப்ரமண்யர் தியானம்.

திறமாகசுப்ரமண்யர் செபத்தைக்கேளு
செயமாகுமெந்தனுடகுருதானப்பா
அறமாக அம்-உம்-ஓம் ஸ்ரீம் யீம் சம் வம்சரவணபவதேவாயா
அறுமுகவாசிவசுப்ர மண்யநமாவென்று
உறவானஅறுகோணம் நடுவேவிந்து
உத்தமனேவிருத்தமொன்றுவாசல்நாலு
திறமானநால்வாசல் வீரபாகுதேவர்
நிச்சயமாய்வைத்துநீ பூசிப்பாயே. ௪௨

அகஸ்தியர் தியானம்.

பூசிப்பாய்பானமொடு சுத்திவைத்துப்
புகழானசாதிபுஷ்ப வழுகுபூரம்
ஆசிப்பாசுப்ரமண்யர்சித்தியாகு
மப்பனேகேட்டதெல்லா மருவிச்செய்வார்
நேசிப்பாயென்னுடைய தியானந்தன்னை
நினைத்திடவேசித்திவந்துநிலைநிக்கும்பாரு
வாசிப்பாய் ஓம் சிம் வம் அம் உம் மம் தான்
மகத்தான அகத்தீசர் வென்றுகூறே. ௪௩

பிராணமம்.

கூறிடுவாயென்குருவே சாமியென்று
கோணமுமாமுக்கோணஞ்சுழினைமீது
ஏறுவாய்விராணயம்வாசியேறும்
இடகலையாஞ்சந்திரனிலேறுயேறு
பேறுபெறவேண்டிலது லட்சந்திரு
பிராணயஞ்சித்தியடா யோகசித்தி
ஆறுடனேயாறுக்கும் பன்னிரண்டும்
அப்பனேபூரணத்தி லடக்கிப்போமே. ௪௪

நூல்நிலையாமை.

அடங்கினலாறுதலம் வெளியாய்க்காணு
மதீதமென்றமேலறு பூரணமுந்தோன்றும்
துடங்கினல்சிவயோகந் துடங்கவேணும்
துரியாதீதந்தனிலே நிற்கவேணும்
நடங்கினல்கூடுவிட்டுச் சீவன்போனல்
நோக்கிலதிற்பிறக்குமென்று சொன்னர்முன்னேர்
அடங்கினலொன்றுமில்லை வருவதேது
அச்சடத்தைவாழ்வித்தா லவனேசித்தன். ௪௫

பிறவிவருதல், சித்தனைப்பிறப்பதுதா னென்றக்கால்
செகத்திலேகோடியிலே யொருவனுண்டு
உத்ததொருவிட்டகுறை யென்பதென்ன
வுதித்தகலையெங்நேர மூணிப்பாரு
பெற்றபேறெப்படித்தான் வந்ததானல்
பிராணனல்லோபூரணத்திற் சேர்ந்ததாலே

முத்தனையெடுத்தசடஞ் சித்தியாகு
முன்னுமில்லைப்பின்னுமில்லை முறையைப்பாரே. ௪௬

கற்பமுண்ணு முறைமை.

முறையாகக்கற்பத்தைச் சொல்லக்கேளு
மூதண்டலேகியமும் அயக்காந்தந்தான்
துறையாகவறுசுவையுங் கழற்றுமுன்பே
துரிதமாய்க்கொண்டுவிடு மண்டலந்தான்
நிரையாகவல்லாரை வருஷமொன்று
நேயமாய்கொண்டபின்பு கடுக்காய்கொள்ளு
அறையாமலதின்பிறகு மிளகுகொள்ளு
அதின்பிறகுகொங்கணர்சொல் முறையைக்கொள்ளே. ௪௭

வல்லாரைவிபரம்.

கொள்ளுதற்குவல்லாரை முறையைக்கேளு
குழிவெட்டிக்கறுப்பேற்றிப் பயிரேசெய்து
விள்ளுகிறேனிதையெடுத்துக் காடிவார்த்து
வெண்மைபெறக்கவிழ்யே நிழலிற்போடு
உள்ளுறவேயுலர்ந்தபின்பு யிடித்துத்தூளா
யுத்தமனேபுதுக்கலசந் தன்னில்வைத்து
தெள்ளுறவேகாடியிலே தின்னவேணுஞ்
செப்புகிறேன்காடிவைக்கச் செய்கையென்னே. ௪௮

காடிவைப்பு.

என்னவேகருங்குருவை நெல்லிக்குத்தி
யியலானபுதுப்பானை தனிற்சமைத்து
வன்னமாய்ச்சுத்தசல மதனில்வார்த்து
வைத்திடுவாய்மண்டலந்தான் வேடுகட்டி
சொன்னதொருவெய்யிலிலே தினமும்வைத்துச்
சுருதியாய்மறுபானை பகுந்துமூடி
முன்னுள்ளபாண்டத்தை யனலிற்காச்சி
முறையாகவதிலிட்டு சுத்தசலம்வாரே ௪௯

காடி-மகத்துவம்.

செலம்வார்த்துப்பின்னுமதை ரவியில்வைத்துச்
செய்திடுவாய்மண்டத்துக் கொருசோறாக
நலமாகவெவ்வேறே பகுந்துகாச்சி
நாட்டியேவெயிலில்வைத்து ஆறுமாதம்
பெலமானகாடியிது வல்லாரைக்குப்
பேசாதேயிக்கருவைப் பெரியோர்சொல்வார்
அலையாமல்வல்லாரைச் சூரணத்தை
யழகானபுன்னைக்கா யளவுகொள்ளே. ௫௦

கொள்ளடாசமாதியிலே யிருக்கும்போது
கூறுகப்பூசித்து தீட்சையோதி
விள்ளடாவெயிலுடனே காற்றுமாகா
மேனியதுவலவாகா திலேகமாகா

தள்ளாடாயெண்ணெப்சுண்ண கடுகுவுள்ளி
தரணியில்பெண்மாய்கை சற்றுமாகா
கள்ளடாவாகாது கஞ்சாவாகா
காசினியின்மீன்இறைச்சை யாகாநீக்கே. ௫௧

அடக்கம்.

நீக்குவதுபுளியோடு இலையுமுப்பும்
நிலையானவுறக்கமொடு கோபமாகா
ஆக்குவதுசுணையாகா பொய்யுமாகா
அப்பனேமனமொன்றுய்ப் புத்தியொன்றுய்த்
தாக்கவருமாய்கையெல்லா மடித்துதள்ளு
சதாநித்தப்பூரணத்தி லகலாமல்நில்லு
போக்குவதுபரத்தையேநீ போக்கிருக்கால்
புகழானசிவயோகம்புனிதமாமே. ௫௨

யோகநித்திரை.

புனிதமாயுறங்கவென்றல் வலக்கைமேலே
பூட்டாகக்கால்நீட்டிப் பூரணத்தைநோக்கி
யனிதமாய்க்கேசரத்தில் மனத்தைவைத்து
அப்பனேலலாடத்தே தூங்கவேணும்
மனிதனுய்பிறந்தாக்கால் சாகாக்கல்வி
வாசிக்குஞ்சிவமோடு வாழ்க்கைசேர்வான்
செனிதமாஞ்சண்டாளப் பீறலோர்கள்
செத்திறந்துசெனிப்பார்கள் செகத்திற்றனே. ௫௩

கற்பத்துக்குப்பத்தியபாகம்.

செனியாமல்கற்பங்கள் கொள்ளும்போது
திரிகடுகுதிரிபலையுஞ் சீரகப்ஓமம்
கனியானசாதிக்காய் கிரும்புபத்திரி
கருவேப்பிலையோடு ஆவினெய்பால்
தனியானசருக்கரைதேன் வாகுருவையரிசி
சதுரானதூதுவளை புளியாரையோதி
கனியானசிறுகீரை சிறுப்பயறுமாகும்
கட்டியதோருப்பாகுங்கொறுக்கையாமே. ௫௪

கடுக்காய்க்கற்பம்.

ஆகுமேகற்பூரச் சிலையின்சுண்ணம்
அண்டமொடுகல்நாருந் தங்கச்சுண்ணம்
வாகுடனேயான்சொன்னேன் மற்றென்றுமாகா
வகையாகஇந்தமுறைகற்பங்கொள்ளு
மோகமாயக்கடுக்காயின் முறையைக்கேளு
முயல்வாகச்செங்கடுக்காய் பொற்காய்வாங்கி
பாகமாயிடித்ததனைச் சூரணித்து
யாச்சுதற்குசிற்றேரண் டெண்ணெய்வாங்கே ௫௫
நயனக்குறி, எண்ணெயதுவுழக்கடா பொடிதானுழி
யியல்பாகவிட்டதனை மைபோற்கிண்டி

கண்ணானபீங்கானில் பதனம்பண்ணி
கனமானபுன்னைக்காயளவுகொள்ளு
விண்ணதனைநித்தநித்தங் சண்ணோட்டப்பார்
வெளிநிற்குஞ்சுழினையிலேவாசியேறும்
சண்ணதனைமுறுக்கியேயேறப்பாரு
கபாலத்தில்அமுர்தமதுகனிதுபாயும். ௫௬

கபசுத்தி.

பாயுமேசுழினைதனைத்திறப்பதற்குப்
பகருகிறேன்கற்பமொன்றுபரிவாய்த்தானே
காயுமேகரிசாலைச்சாறுநாழி
கருதியதோர்நெய்நாழிகலந்துகாச்சி
வாயுமேமெழுகுபதந்தன்னிலேதான்
வடித்துவைத்துக்கைப்பெருவிரலிற்றடவிப்
பாயுமேயுண்ணாக்கிற்புரளவைத்துப்
பழகவேகபமெல்லாமற்றுப்போமே. ௫௭

மூலசுத்தி.

அற்றுவிடும்இரண்டுவிரல்வாயிலோட்டி
யனவானகபமெல்லாம்கக்குங்கக்கு
மற்றுமினிமூலத்தின்சுத்திகேளு
வாகானகுமரிச்சார்சிற்றோரண்டெண்ணை
யுற்றதனைமுன்போலேகாச்சிக்கொண்டு
உறவாகநடுவிரலில்தோய்த்துக்கொண்டு
சுற்றிவிடுமூலத்தின்மலமெல்லாந்தான்
சுகமாகக்கீழ்நோக்கும்சுத்தியாமே. ௫௮

குறி மிளகுகற்பம்.

சுத்தியாயிருநேரம்நாட்டம்பாரு
சுழிதிறக்குப் க்ஷணத்தில்சொக்கிப்போமே
பத்தியாமமுர்தங்கண்டிறந்துபாயும்
பாவிகட்கும் இக்கருவைப்பகரலாமோ
வெற்றியாமிளகினுடகற்பங்கொள்ள
விபரமதைச்சொல்லுகிறேன்விரித்துநன்றாய்ச்
சித்தியாங்கன்மிளகாய்த் தெரிந்தெடுத்துச்
சிறப்பானவமுரிதனைதேத்தாம்வித்தால். ௫௯

மிளகுசுத்தி மூதண்டம்.

வித்தாலேமுரித்ததனைதெளியவைத்து
விதமாகஐயைந்தாய்த்தினமுமேற்று
முத்தானவமுரியுடன்கொள்ளும்போது
முக்கியமடாநூறுக்குமதிகம்வேண்டாம்
கொத்தானஉஷ்ணந்தான்மிஞ்சிற்றானல்
கூறிலொருபடியாகுஞ்செலத்தினுள்ளே
சுத்தானஅறுகின்வேர்பிடிதானென்று
சொல்லுகிறேன்மிளகதுதானிருபத்தைந்தே. ௬௰

மூதண்டமகத்துவம்.

அஞ்சாமற்காய்ந்ததுதானுழக்கேயாறு
　லப்பனேபசுவெண்ணெய்பாக்களவுபோட்டு
மிஞ்சாமற்கொண்டிடவேவெப்புத்தீரும்
　விருதானகியாழமிதுமெத்தநன்று
நஞ்சுண்டசிவனன்றுகற்பங்கொண்டு
　நாதனுர்சடைமீதுதரித்தகற்பம்
பஞ்சகணபதிமூலவறுகிதப்பா
　பார்த்தாக்காலிதன்பெருமைப்பாரொண்ணாதே. ௬௧

மறுகற்பம்.

ஒன்றான அயக்காந்தங்கொண்டபின்பு
　வுத்தமனேயறுசுவையுங்கழற்றிப்போடு
நன்றானவல்லரைகடுக்காயோடு
　நலமானமிளகோடுமறுகற்பங்கொள்
நன்றானசட்டமுனிசொன்னமார்க்கம்
　நலமாகக்கொண்டுவிடகாயசித்தி
விண்டானகெவுளிசித்தியோகசித்தி
　வேண்டியதோரட்டமாசித்தியாமே. ௬௨

கற்பமுண்ணுமுன்பக்குவம்.

ஆமென்றமூலியெல்லாங்கறுப்பேற்றிக்கொள்
　அப்பனேஉன்திரேகம்பெலத்துப்போச்சு
ஓமென்றகற்பங்களுண்ணும்போது
　வுடலிலேநோய்வந்தால்மூந்நூற்றுள்ளே
தாமென்றசெந்தூரம்லேகியங்கள்
　தப்பாமற்செய்துவைத்தும்பின்னேகற்பம்
நாமென்றுநோய்கள்வந்தால்செந்தூரத்தை
　நாட்டிடவேநோய்தீரும்நளினமாமே. ௬௩

கற்பமுண்ணக்காலம்.

நளினமாய்க்கற்பங்கள்கொள்வதற்கு
　நலமானகாலத்தைச்சொல்லக்கேளு
தெளிவானகார்த்திகையுமார்கழியுமாக
　திறமானவறுசுவையுங்கழற்றிப்போடு
சுளுவானவல்லரைத்தொடுத்துக்கொள்ளு
　சுகமானக்கடுக்காய்தான் ஆனிமாசஞ்
யொளியாமல்கட்டளையைமுடித்துக்கொண்டு
　வுதையாதிமூன்றுக்குங்கற்பந்தின்னே. ௬௪

பத்தியமுண்ணுங்காலம் தலை.

கற்பந்தான்தின்பதற்குமூன்றேமுக்கால்
　கடந்தபின்பத்தியங்கொள்கனலேறாது
உற்பனமாங்கற்பத்தைச்சூரியனிற்கொள்ளு
　உண்பதுவுமுறங்குவதுமொன்றேமார்க்கம்

நற்புடனேபூசைசெய்வார் காலமூன்றும்
நாளொன்றுக் கிருநேரம்நாட்டம்பாரு
சொற்பமென்றபெண்ணாசை விட்டானுந்தான்
சுகமானசயனத்தில் பெண்தான்வகமே சுடு

சயனகாய்கை-வாசிகுறி.

வந்துதான்மருவிடவே விழுந்துவீழு
மகத்தானதபமெல்லா மழிந்துபோகும்
கொந்துதானழியாமல் நினைவாய்த்தூங்கு
குறியானபுருவமையங் குறியைப்பாரு
வெந்துதான்போகுமடா மூலத்தீதான்
மேற்கொண்டால்மாயையெல்லாம் வெளியுமாகும்
உந்தித்தாற்பசியாம லிருக்கவென்று
லுரைப்பானவாசிகொண்டுவமுர்தமுண்ணே. சுசு

கற்பமுண்ண-அறிவு

உண்ணுவதுசாதகமாய்த் தள்ளவேணு
முற்றஅறுசுவையதனை நீக்கவேணும்
பண்ணுவதுசிவயோகம் பண்ணவேணும்
பார்வதியுஞ்சிவனுடைய தீட்சைவேணும்
எண்ணுவதுமிதுகளெல்லா மிந்நூல்வேணும்
மிறவாமலிருக்கவென்றால் கற்பம்வேணும்
கண்ணுவதுகற்பமுண்ணப் பாத்திரங்கள்
காந்தத்தினருமைதனைக் காட்டுறேனே. சுஎ

காந்திபாந்திரப்பெருமை

காட்டுகிறேன்காந்தமது முந்நூற்றுள்ளே
கலந்துரைத்தபடியுருக்கிக்கருவில்வாரு
மூட்டுகிறேன்கிண்ணியைப்போல் வார்த்துக்கொண்டு
முனையானகிண்ணியிலே பாலைவார்த்தால்
ஆட்டுகிறேன்பொங்கியது மேலேநிற்கு
மப்பனே கனந்தத்தி னதிகம்பாரு
நாட்டுகிறேன் தயிர்போலா மந்தப்பாலை
நலமாகக் கொண்டிடநோய் நாடாதென்னே. சுஅ

நாடாத கிண்ணியிலே கற்பமுண்ணு
நலமான வமுதுண்ணு பாலுமுண்ணு
தேடாத நெய்தேனு முண்ணலாகுந்
தினந்தோறுங் கொண்டாக்கால் சித்தியாகும்
ஓடாதுவிந்துவது கீழ்நோக்காது
உறக்கந்தானனலுங் கட்டிப்போகும்
கூடாதசித்தியெல்லாங் கூடுங்கூடுங்
குறிப்பானரசமணியின் கூறுகேளே. சுகூ

ரசமணி. கூறுனகாந்தத்தின் கிண்ணத்துள்ளே
கொட்டியதே ரசத்தையின்னங் கூறக்கேளு

வீருகைருமத்தஞ் சாறுவிட்டு
வேகிறதோர் சுடுசோற்றுக்குள்ளேவைத்தால்
வேறுனவானேவிற்றிட்டுச்சாகும்
வெள்ளீயம்போலுந்தான் வலுத்துப்போகும்
பேருகவெடுத்துமணி பதினுறுக்கிப்
யேணியேசெபஞ்செய்ய யெட்டுமோமே. ௭௰

மணிதொழில்

ஆடுகிறமணியதனை சாரணையிற்றீரந்தா
லண்டரண்டஞ் சுத்திவருங்கெவுனமாகும்
கூடுகின்றபெண்ணேடே வாயிலிட்டால்
குடிகெடுத்துவிந்துவது கட்டிப்போகும்
தேடுகின்றதேடெல்லாம் ரசமணிதானப்பா
தேடவென்றல்காந்ததகின்கிண்ணங்கிண்ணம்
ஓடுகின்றவோட்டெல்லாங் காந்தத்தாலே
யுத்தமனேகற்பத்துக் குறுதியாமே. ௭௧

அருளீதல்.

ஆமிந்தவுறுதிசொல்லார் சித்தரெல்லா
மாதிதொடுத்ததந்தவரை யழகாகச்சொன்னேன்
ஒமிந்தநூல்போலார் வெளியாய்ச்சொனு
ரொளித்திட்டார்சித்தரெல்லாம் பேசிக்கொண்டு
நாமிந்தநூல்வழியாய்ச் சொன்னதென்ன
நாட்டிலுள்ளோரெல்லாரு மாண்டுபோனுர்
சாமிந்தப்படியானல் தோஷமென்று
தாக்கினேன்பூரணத்தில் சாயுச்யந்தானே. ௭௨

சமாதிகட்டும்வகை.

சாயுச்சியமாவதற்குச் சமாதிகேளு
சஞ்சாரசமாதியது மவுனிக்காகும்
நீயுச்யமாயதிலே கருவைக்கேளு
நினைத்தகுகைய்யாதாரம் போலுண்டாக்கி
யாயுச்யமாயதிலே பற்பம்போட்டு
மைந்தனேயதிலிருந்துகற்பமுண்ணு
வாயுச்யமானதொரு யோகம்பாரு
வளமானகித்திவந்தால் மலையிலேறே. ௭௩

சித்தாகும்பருவம்.

ஏறியேயென்னைவந்து கண்டாயானு
லியலானசித்தனென்று பேருபூய்வோம்
மாறியேமலைகளிலே சித்தர்கோடி
மாருட்டஞ்செய்திடுவார் மருலவேண்டாங்
தேறியேபொதிகையிலே முனைவந்து
சித்தனென்றுபேர்வந்து முத்திரையும்வாங்கி
யேறியேமலைகளிலே நடக்கலாகு
மித்தனைக்கும்வருவதுதா னருமைதானே. ௭௪

சிலவேட்கை. அருமையென்றசிவயோகம் வந்ததாலு
லதிகமாஞ்சித்தருக்கு ரூபங்கேளு
பெருமையென்றசட்டையொன்று பிரப்பதொன்று
பேரானபடிகமணி குண்டலத்திேைடு
தருமையென்றவுப்பினுட சரந்தான்கையில்
சட்டையுண்டுகயிலாய வற்கமானல்
அருமையென்றவிபூதியுற் றளவுமாகி
யப்பனேயோகதண்டு நம்முத்ரைகாணே. ௭௫

அகத்தியர்வேடம்-மூலகுருவேடம்.

நம்முடையமுதரைனிடைகாஷாயம்
நாதனுடமுத்ரைதான் சிரசிலாகுந்
தம்முடையவற்கத்திற் கடிகலிங்கந்
தருவானகமண்டலமுந் தரிப்பார்பாரு
அம்முடையதீட்சைவிதி யோகமார்க்க
மானந்தமூலகுரு வேடம்பாரு
கும்மென்றமேருவுக்குத் தெற்கேகேளு
கோடானகோடிசித்தர் கூடினரே. ௭௬

சித்தர்களிடம்-உருவு.

மேரு—நாலுதிக்கிலுள்ளசித்தர் ரூபம்
கூடினர்மேற்கிலுள்ள சிந்தர்கோடி
கூர்ப்பானவயதிருபத் திருநூறப்பா
தேடினல்வளாத்திமுழம் நாற்பதாகுஞ்
சித்திக்குமேருவுக்கு வடக்கேகேளு
நாடினல்வளர்த்தியது நானூருகும்
நலமானமூன்றுதிசை சித்தருக்கு
ஊடினர்கிழக்கதிலே வுரைக்கக்கேளு
வுத்தமனேவளர்த்தியது நாநூறெண்ணே. ௭௭
நூருகும்வயத்துதான் முன்னிரட்டி
நூதனமாயிருப்பார்கள் கோடாகோடி
பேருகுந்தெற்கிலுள்ள சித்தரெல்லாம்
பெருமைமெத்தப் பெருமைமெத்தப்பேசப்போகா
ஆருகு நாலுதிசை சித்தருக்கும்
அடையாளமென்னுடைய காஷாயமாகும்
வீருநுஞ்சித்தருக்கு மகுத்துவந்தான்மெத்த
மெஞ்ஞானிசொரூபமடா விரைந்துபாரே. ௭௮

பூசைவிதி-பிராணயம்.

விரைந்துகற்பமுண்ணயிலே முடிவளர்க்கவேண்டாம்
விடிவேருபல்விளக்கி நாக்குத்தேய்த்து
திரைந்துவரும்வழலைசுத்தி மூன்றுஞ்செய்து
திருநீற்றையுற்றளமா யணிந்துகொண்டு
பரந்தஅங்கன்னியாசம் கர்னியாசம்
பரிவானசடங்கமது பிராணயந்தான்

உரந்துவருங்காயரிதற் பணமுமோமம்
உருவேற்றுமட்டகர்மஞ்சிவபூசையாமே. எகூ

புத்தி. பூசையிலேவைத்தெடுத்துக் கற்பமுண்ணு
புகழாகச்சித்திக்கும் பேறுண்டாகும்
ஆசையிலேபேரின்ப மடுத்தாயாளு
லற்பமனதின்மாய்கை நீக்கிப்போடு
வேசியைப்போலாசைகொண்டா லெல்லாப்போச்சு
வேதாந்தம்நீயென்று லொருமனதாய்நில்லு
காசில்லையென்றுசொல்லி விட்டிடாதே
கற்பமுண்டால்வாதசித்தி கைக்குள்ளாமே. அய

சுத்திமார்க்கம்.

கைக்குள்ளாய்வாதசித்தி வருகவென்றால்
கருவையெல்லாஞ்சொல்லுகிறேன் கனிந்துகேளு
வெய்க்குள்ளாயைம்பதுக்குள் சொன்னேமுப்பூ
வெளியாகச்சொல்லிவிட்டேசுத்தியில்லை
முக்கியமாய்சுத்திதனைச் சொல்லுக்சேளு
முப்பத்திரண்டென்று கொங்கணர்தான்சொன்னர்
தெர்க்கிலேசொல்கிறேன் நீகேளுகேளு
சுத்திடசுப்பிரத்தைச் சுருக்கித்தானே. அக

முப்பூசுத்தி.

சுருக்கியேசொல்லுகிறேன் முப்பூவப்பா
தூக்குவகையொன்று பலமொன்றுகக்
செருக்கியேபனிவிளைந்த நீரைவாங்கித்
தெளித்துநீவைத்திடுவாய் வெவ்வேறுக
நெருக்கியேவெய்யிலிலே காயக்காய
நேராகவொன்றுக்குப் பத்துநாள்தான்
தருக்கியேவகையொன்றுசலம்படிதானென்று
தாக்கியேவெய்யிலிலே காய்ந்தபின்னே. அஉ

காய்ந்ததின்மேலின்னமொரு சுத்திகேளு
காசினியில்முரியினல் முன் பாற்காச்சு
வாய்ந்தபின்பு தேசியின்னீர் தன்னில்முன்போல்
வளமானசாரநீர்தன்னில்முன்போல்
எய்ந்தபின்புமுப்பூவு மொன்றுய்ச்சேர்த்து
யிதமானகிளிஞ்சிநீர் படிதான்வாங்கி
பாய்ந்திடவேபத்துமுறை தெளித்துநீயும்
பரிவாகவற்றவற்றத்தெளியக்காச்சே. அந

வெடியுப்புச்செய்நீர்.

காச்சியபின்இன்னமொரு கருவைக்கேளு
கனமானவெடியுப்புப் புளியுங்கூட்டி
வாச்சுதேயிடித்துநன்றுய்த் தீயைமூட்டு
வளமாகநீற்றியிதைச் சுண்ணும்பாக்கிப்
பாச்சுவாய்நாலிலொன்று சாரந்தானும்

பரிவாகப்பொடித்துநன்றுய்பனியில்வைக்க
ஆச்சியாஞ்செய்நீரா மந்நீர்தன்ணை
அரைப்படிதான்வாங்கிவைத்து அறையைக்கேளே அச

முப்பூச்சுண்ணம்

கேளப்பாவீரமொடு பூரஞ்சினங்
கெடியானவுரமுடனே குருவண்டுநாபி
சூளப்பாவகையொன்று கழஞ்சியொன்று
சூட்டியேபொடித்தந்த நீரில்ப்போட்டு
நாளப்பாயிருந்துடனே சிவந்துபோகும்
நலமானசெயநீரில் போட்டுக்காச்சு
தேளப்பாகொட்யதோர் சுண்ணமாச்சு
திடமாகயிடைக்கிடைதான் சூடன்சேரே. அரு

சூடச்சுண்ணம். சூடனுக்குநேர்பாதி வீரங்கூட்ட
சுகமானபுழுகதிலே கழஞ்சிகூட்டி
தேடுகின்றவெடியுப்பு நீராலாட்டி
சிறப்பாகவில்லைசெய்து ரவியிற்போடு
நாடவேகாய்ந்தபின் வோட்டில்வைத்துமூடு
நலமாகச்சந்துவாய் சீலைசெய்து
போடவேமுழப்புடத்திற் சுண்ணமாகும்
போகத்திலேசொல்லுகிறேன் புகழ்ந்துபாரே. அசு

துரிசிச்சுண்ணம்.

புகழானசுண்ணத்தில் மஞ்சாடிவாங்கி
பூசுவாய்துரிசிக்கு வாய்நீராலே
சுகமானவெய்யிலிலே காயவைத்துச்
சொல்லுகிறேன்பூநீற்றில் சீலைசுற்றி
யகமானவோட்டில்வைத்து வோடுமூடி
யப்பனேசந்துவாய் சீலைசெய்து
முகமானமூன்றெருவில் புடத்தைப்போடு
முக்கியமாய்நீறும்பின்பெடுத்துக்கொள்ளே. அஎ

தாளகச்சுண்ணம்.

எடுத்ததொருதுரிசிநீர் வேகமெத்த
யென்சொல்வேனிரதத்தைச் கண்ணிக்கொல்லும்
அடுத்ததொருதுருசிநீர் வீரங்கூட்டி
அழகானதாளகத்தி லப்பிப்போடத்
தொடுத்ததொருபுடத்தினிலே வெளுத்துநீறுஞ்
சுகமானவுபசரங்க ளீயமாகுங்
கொடுத்திடவேபத்தரையுந் தப்பாதப்பா
கோடானகோடிகவ ராடும்பாரே. அஅ

நூலின்பெருமை.

ஆடியதோர்முப்பூவின் கருவையெல்லா
மறைப்பற்றுச்சொல்லிவிட்டே னலையவேண்டாம்
தேடியதோர்கருக்களெல்லா வெளியாய்ப்போக்க

செகத்திலேகிட்டுகிலோ சித்தராச்சு
மூடியதோர்கருவெல்லாந் துறந்தேனென்று
மோசமென்றிந்நூலையொளித்திட்டார்கள்
நாடியேநானெடுத்துப்பாவநாச
நற்றீர்த்தக்கரைதனிலே வைத்திட்டேனே. அ௬

நூல்வந்தவழி. வைத்திட்ட நூலெடுத்தா னொருவேளாளன்
வந்துதடாயிப்படித்தா னுலகத்துள்ளே
வைதிட்டமானபல னிந்தநூல்தான்
கசடருக்கும்பசுகளுக்குக் காணுதோடும்
பொய்த்திட்டசாத்திரங்க ளெல்லாமெய்தான்
போக்கறியவிந்நூலைப் பேணிப்பாரு
மெய்திட்டகருவெல்லாந் தோயுந்தோயு
மீசுரனுந்தேவியுந்தா னிறைஞ்சுவாரே. ௬௰

சவுக்காரவைப்பு.

இறைஞ்சுவார்சவுக்கார வைப்பக்கேளாய்
யியலானஉவருப்பு அமரியுப்பு
மறைவ னகல்லுப்பு வெடியுப்போடு
மருவியதோர்கல்லாணைக் கிளிஞ்சிச்சுண்ணம்
திறமான சூதனொடு பாறையுப்பு
நேராகச்சட்டமுனி கொங்கணர்தான்சொன்னார்
குறையாமலம்முறைக்கு வைத்துகொண்டு
கூசாமல்சட்டமுனி சொன்னமார்க்கம். ௬௧

சொன்னபடி யெண்ணெதனைக் கழற்றிப்போடு
சூட்சமாய்க்கடுங்காரமேற்றியேதான்
நன்னயமாய்கல்லுப்பைக் கட்டிக்கொண்டு
நலமானவித்தையெலா மாடிப்பாரு
பொன்னதிலேயுண்டாகும் குளிகைகட்டி
பொதிகைதனில் வந்தென்னைக்கண்டுசேவி
யின்னமொருசேதியுண்டு சொல்லக்கேளு
யிதமானலறுசுவையுங் கழற்றுவாயே. ௬௨

சுந்தரானந்தர்முறை-கற்பம்.

கழற்றுவாய்சுந்தரன்றந் நூலைப்பார்த்துக்
கடுக்காயைக்கொண்டுவிடு வருஷமொன்று
தளத்துடனேமிளகுதன்னைக் கொண்டாயானல்
சடத்திலுள்ளநோயெல்லாந் தானேபோச்சு
சுற்றுகின்றநூல்களெல்லாஞ் சுருக்கிச்சொல்வேன்
றுடியானவல்லாரைக் கற்பத்தேதான்
யிளைத்துநீபோகாமல் வருடங்கொண்டா
லிருந்துமடாயிருநூறுண் டிருந்துகாணே. ௬௩

குளிகைசெய்கை

ஆண்டிருக்கச்செய்துகொண்டு வயக்காந்தத்தை
யப்பனேகொண்டுவிடுவருடமொன்று

பூண்டிருக்கும்பிதகுகொள்ளு கற்பமெல்லாம்
புகழாகமுப்பூவை முடித்துக்கொண்டு
என்றதொருவேதைதனைக் கண்டுகொண்டு
யிதரமென்றஆனைதனைக் குளிகைசெய்து
மூன்றதொருகுளிகைக்குச் சாரனைதான் றீர்க்கு
முன்பாகத்தங்கமொடு சூதங்கூட்டே. ௬௰௪

இரசச்செந்தூரம்.

கூட்டியேகெந்திதனைக் குப்பிக்கேற்றி
குலாவியேசெந்தூரம் செய்துக்கொண்டு
நாட்டியேவருடமென்று கொண்டாயானால்
நமனில்லைகோடிவரை யிருத்தம்பாரு
பூட்டியேவாசிதன்னைக் கூட்டிக்கொண்டு
புதுமையுள்ளமலைமேலே யேறியேதான்
ஆட்டியேமலையினுள்ள கற்பங்கொள்ளு
அதிகமாய்ரிஷிகளைநீ தெரிசித்தேதான். ௬௰௫

சித்தரைக்காணதியானம்-அடுக்கும்வகை.

தெரிசிக்கத்தியானமொன்று சொல்லக்கேளு
சிவாயநபஓம்கிலீம் என்றுசேவி
வரிசிக்குஞ்சித்தரெல்லாம் வெளியிற்கானு
மகத்தானசித்தரப்பா வணங்கில்லு
பரிசிருக்கும்படியவரைக் கண்டாயானால்
பணிந்திடுவாய்பாதத்திற் சிரசுதட்ட
கிரிசிக்கும்ஆர்நூலில் சார்ந்தாயென்று
கேட்கிலகத்தீசுரர்தன் கிருபையென்னே. ௬௰௬

சித்தர்மகத்துவமளித்தல்.

என்னுடையபேர்சொல்லில் கூட்டிக்கொண்டு
யிசையானபொதிகையிலே யேறுவார்பார்
உன்னுடையதிறங்கண்ட போதுதானே
யுறுதியுள்ளசித்தனென்று பேருமீய்வேன்
மின்னுடையவொளிகாட்டி யறுதலமுங்காட்டி
மெஞ்ஞானவீடுபெற நிலையுங்காட்டி
பன்னுடையசிதம்பரமு மேருபூசைப்
பாலிப்போமஷ்டாங்கம்பரிந்துகாணே. ௬௰௭

யோகிகளுக்கிருப்பிடவிசேடதலம்.

பரிவானயோகிக்குத் தலத்தைக்கேளாய்
பகருவேன்காசிவரை கன்னிமட்டுந்
தெரிவானமலைச்சார்பு மெத்தநன்று
தேசத்தில்நாடதிகஞ் சோளதேசம்
அரிதானபாண்டியிலே வைகைநாடு
அடுத்ததொருகள்ளர்பத்து அழகர்கோவில்
உரிதானதிண்டுக்கல் காளையார்கோவி
லுறவானமதுரையொடு குன்றுறுமே. ௬௰௮

ஆறுனதாம்பிரவேணி கரைப்போக்கெல்லா
மாமடாவெகுசித்தி பொதிகைசார்பு
கூறுனசிதம்பரமுங் காவேரிபோக்குங்
கொள்ளுகிறகற்பமெல்லாஞ் சித்தியாகும்
நூறுனகன்னியிலே குமரிநின்றாள்
நுற்பனமாய்வாலையடா அவள்தானப்பா
பேறுகும்நான்சொன்ன கலங்களுக்குப்
பேதமில்லைப்பேதமுண்டு பேசுகிறேனே. ௬௬

பேதபூமி. பேசுவதுசமுத்திரத்துக் கப்பாற்பத்துப்
போனகடிகையது மேற்கேசென்று
வீசுறதோர்கற்பங்க ளுண்ணவேணும்
மெஞ்ஞானிகளெங்குமாம் வேகாநதிக்கும்
ஆசுறதோர்த்தமதிகம் நிலமதிகம்பாரு
அப்பனேகுளிர்ந்ததவ மாகுமாகுங்
கூசுறதோரென்னவென்றால் ராசநீதங்
குவலயத்தில்மனுநீதங் கொள்கைபாரே. ௱

புத்தி.

பாரப்பாசமாதியிலே யிருக்கும்போதும்
பலபலவாந்தொருல்முறைகள் செய்யும்போதும்
நேரப்பாபலகூட்டங்கூடலாக
நெறிகெட்டசீடர்களைச் சேர்க்கலாகா
ஆரப்பாதனியேதா னிருந்துக்கொண்டு
அளவறந்தவித்தையெல்லா மாடுமாடுஞ்
சீரப்பாதேகசித்தியோகசித்தி
செயமானமலைகளிலே சேர்ந்துகொள்ளே. ௱௧

பூமிநுதம்விளைபூமி.

கொள்ளென்றகுமரிக்கு மேற்கேகேளாய்
கூறுவேன்பதிங்காதங் குணமாம்பூமி
விள்ளென்றபூமிதனிற் பூமிநுதம்
விரைந்தெடுக்குந்தலங்களையான் விரித்துச்சொல்வேன்
யுள்ளென்றகாசிக்குந் தெற்கேபத்து
வுறவானகடிகைக்குட் பூமியொன்று
யெள்ளென்றபூமிக்குங் கிழக்கேதானு
மிருபதுநாழிகைக்குள்ளே தலமென்றுண்டோ. ௱௨

முண்டப்பாமுன்சொன்ன தலத்துக்கப்பால்
யோசனைதானென்றுசென்றால் தலமொன்றுண்டு
நன்றப்பாவதின்பிறகு மேற்கேசென்றால்
நலமானகடிகைபத்து மலைச்சார்புக்குள்
சென்றப்பாபார்த்தாக்கால் தலமொன்றுண்டு
சித்தருநடமாட்டஞ் சொல்லல்போகா
இன்றப்பாசொல்லுகிறேன் விராடப்புரந்தன்னிற்
வெகுவீதியொருதலந்தான் விசாலமெத்தலாமே. ௱௩

கலவிசேடமகத்துவம். மெத்தவடாடில்லிக்குமேற்கதாக
விருதானதலங்களுண்டுமேவிப்பாரு
சித்திரப்பாகஞ்சமலைச்சித்தர்வாழ்க்கை
திரண்டதொருமலையண்டுவதற்குளப்பா
வுத்தமமாங்குருநாட்டில் ஞாலந்தானென்று
வுயர்ந்தமலையடிதானேசித்தருக்கு
வெற்றியுள்ளகன்னடியர்தேசந்தன்னில்
மேலானவபிந்தநகர்தலந்தானென்றே. ாச

தலமான ஆற்காட்டின்தெற்கேபத்து
சாந்தக்காலங்கனேதலமொன்றுண்டு
பெலமானகாவேரிபூமிதன்னில்
பெருத்ததொருதலமொன்றுசீரங்கத்தில்
நிலமானகோகாணத்துக்கப்பாலேதான்
நெடுந்தூரஞ்சென்றக்கால்தலமொன்றுண்டு
குலமானதிண்டுக்கல் தேசந்தன்னில்
குணமானதலமொன்றுகூர்ந்துபாரே. ாரு

கூர்ந்துபார்கள்ளநடதேசந்தன்னில்
குணமானதலமொன்றுவள்ளலூரில்
சேர்ந்துபார்மதுரைக்குத்தெற்கதாகத்
திறமானகடிகைபத்துக்சப்பாலொன்று
ஏர்ந்துபாரதுக்கப்பால்கடிகையைந்து
யெல்கயிலேதலமொன்றுயிருக்கும்பாரு
தீர்ந்துபார்மதுரைக்குக்கிழக்கேயப்பா
சேர்ந்துபத்துக்காதத்துக்கப்பாற்செல்லே. ாசு

செல்லவேவளையல்செய்யும்பேர்களுண்டு
செயலானதலமதிகஞ்சேர்ந்துபாரு
மெல்லவேயதின்கிழக்குமலவர்நாட்டில்
வெகுதலங்களுண்டுசமுத்திரம்வரைக்கும்
நல்லதொருகல்லுப்புக்கடலிலுண்டு
நலமானசமுத்திரத்தின் ஸ்ரீராமர்பிரதிஷ்டை
வல்லதொருநாட்டுக்குள்தலமொன்றுண்டு
மைந்தனேதாம்பிரவேணிவளமைகேளே. ாஎ

ஆற்றின்கரைபூமிவளமை.

வளமையாமாற்றினிடகரைபோக்கெல்லாம்
வாகானநாலாறுதலங்களுண்டு
இளமையாமதின்தெற்குக்குமரிவரைகேளாய்
ஏழுதலமுண்டப்பாவதற்குமப்பால்
பழமையாங்குறவருடதேசந்தன்னிற்
பதிவானதலமுண்டுகிட்டக்கிட்ட
உள்ளமையாந்தலங்கள்ரொம்பயிதல்லாமல்
உறைப்பானபூவெல்லா முற்றுப்பாரே. ாஅ

சலாத்து-பொன்னப்பிரகம்-வெள்ளையப்பிரசபூமி.

பாரப்பாசலாசத்துவிளையும்பூமி
பரிவானகுமரிக்குங்கிழக்கதாக
நேரப்பாகாதமதுபத்துச்சென்றால்
நிலத்திலேவெட்டியேயெடுப்பார்பாரு
சீரப்பாபொன்னென்றவப்பிரகந்தான்
தென்காசிக்கடுத்ததிலேதலந்தானென்று
வேரப்பாவெள்ளையென்றவப்பிரகந்தான்
ரிதிசதுரகிரிக்கடுக்கவிளையும்பாரே. ாசூ

பொன்னிமிளை-மூவிலைகுருந்து-சோதிவிருட்சம்-வெண்சாமரை

விளையுமடாகிழக்காகக்காதமூன்றில்
வெகுவிதமாம்பொன்னிமிளைவிளையும்பூமி
தளையுமடாபொதிகைமலைச்சார்புதன்னில்
தாம்பிரவேணிக்கரையிலருவியாற்றில்
முளையுமடாவதனடுத்ததெற்கேகாத
மூவிலையாங்குருந்துதான்யரமுண்டாகும்
தளையும ாவதினடுக்கச்சோதிவிருட்சந்
தன்னோடுவெண்சாமரைதானுமுண்டே. ாயி

உண்டடாபச்சையாறதனிலப்பா
யுத்தமம்பிவாசபலையுயர்த்திமெத்த
நன்றடாவதினுடையகரையிலேதான்
நாலாறுமரபநிற்கும்வெண்ணவலப்பா
கொண்டடாவப்பலையில்சித்தர்கூட்டங்
குறையாதுவொருநூற்றுப்பத்துப்பேர்கள்
கண்டடாவம்பலையில்விருட்சமூலி
கனமடாசித்தரால்காணுதே. ாயிக

நீலக்கொடிவேலி-சங்கிலிசித்தர்வாசம்.

காண்போர்களம்மலையிற்கிணறென்றுண்டு
கருநீலக்கொடிவேலிக்கரையிலுண்டு
வீண்பேர்கள்போனுக்கால்காணுதப்பா
விருதுபெற்றசித்தர்களான்போகவேணுந்
தாண்பாமையேந்திரமாமலையிலேதான்
சங்கிலிச்சித்தருண்டுகொங்கணர்தன்பிள்ளை
ஊன்பேர்களபோனுக்காலேறப்போகா
யுறப்பானகெவுனிக்குயேறலாமே. ாயிஉ

வெண்சாமரைவாழுமிடம்-வெண்சாமரையைக்காணுமிடம்

ஆகுமேதாடகைதனசுனைதானென்று
அதில்வாழும்வெண்சாமரையஞ்சாறுண்டு
போகுமேயசாரைமயேந்திரமலையெல்லாம்
போக்குவரத்தாயிருக்கும்பூண்பார்சித்தர்
ஏகுமேயம்பலையிலேறிச்சென்று
லியல்பானசுனையருகில்மண்டலந்தானென்று

வாகுமேதானிருக்கும்போதுதன்னில்
வகுத்ததிலேகாணலாஞ்சாரைதன்னை ௱௰௩
சாரைபிடிக்குமுறை-வெண்சாரையருந்தல்.
தன்னையேகண்டவுடனரம்பித்தேதான்
சார்வானநடுமையம்பிடித்தாயானால்
பின்னையேபிடித்தவிடங்கையிலிருக்கப்
பேராகவிருதுண்டாய்பொருந்திப்போகும்
மின்னையேகையிலிருக்குமதனைத்தின்று
லிருபதுனாயிரவருடமிருத்தும்பாரு
பொன்னையேதேடாதேகற்பந்தேடு
பொருள்காணப்புருவமையம்நோக்கிப்பூணே. ௱௰௪
சதுரகிரிமகத்துவம்-பொன்மலைமகத்துவம்
பூணப்பாமயேந்திரத்திலேறித்தெற்கே
போக்கானால்காழிகைதான்பொன்மலைதானுண்டு
ஆணப்பாலதனிலொருகுகையுமுண்டு
வதிலிருப்பாராயிரம்பேரதிகசித்தர்
காணப்பா அவர்களைத்தான்கண்டாயானால்
கனமதுகேட்டதெல்லாங்கையிலீய்வார்
நாணப்பாகெவுனமென்றகுளிகையீய்வார்
நலமானகற்பமதுநல்குவாரே. ௱௰௫
தாடகைசுனைமகத்துவம்.
நல்குவாரம்மலையினுதகமுண்டு
நலமானதயிலமுண்டுபாஷாணமுண்டு
செல்குவார்மூலிகைதான்கோடியுண்டு
திரவியங்கள்கிடாரத்திலிருப்பதுண்டு
புல்குவார்தாடகையிற்கிழக்குராவில்
புதுமையென்றுசொல்லுகுறேன்பிழைக்கும்பேர்க்கு
வொல்குவாரடையாளமுரைக்கச்சேளு
வோராளுக்குபாவொருகையில்துறட்டிதானே. ௱௰௬
தயிலமிருப்பிடம்-தயிலமெடுக்கும்விபரம்.
கையிலொருதுறட்டிதனைக்கண்டாயானால்
காணப்பாவதினருகேகல்லிற்பூண்டு
சியலொடுசித்தரையுமந்நாளிற்றான்
சென்றுக்கால்தயிலமதுசிவந்துபாயும்
நயமாகவதினடக்ககற்குழிதானொன்று
நலமாகவதிற்றயிலஞ்சென்றுபாயும்
மயமாகுந்தயிலஞ்சித்தாகொடுப்போமுன்னே
மைந்தனேகாத்திருந்தெடுத்துக்கொள்ளே. ௱௰௭
தயிலம்வைக்கப்பாத்திரம்-தயிலவுதகதயிலமகத்துவம்.
கொள்ளுவதுபேச்சுரையின் குறிக்கைதன்னில்
கொள்ளமட்டுமடைத்ததனைக்கொண்டுபோய்நீ
விள்ளுகிறேன்காசிடைதானுள்ளேகொள்ளு

மேன்மையாமண்டலத்தில்சரவுபோச்சு
தள்ளுவதுசட்டையதுயெல்லாந்தள்ளுஞ்
சயிலவுதகமென்றதயிலமப்பா
எள்ளவுமிரும்பிலேதடவிப்போட
யேமமொன்றவித்தையதுகைக்குள்ளாச்சே. ௱௰௮

மயேந்திரமலைவளப்பம்நெல்லியிடம்-வாலரசமிருக்குமிடம்.

உள்ளானமயேந்திரமாமலைக்குத்தாழ
ஒருபிறமாம்வடபக்கந்தன்னிலேதான்
கல்லானகல்லிலேகுகைதானுமுண்டு
கருநெல்லியதனிலேயொருமரந்தானுண்டு
தள்ளாதகுகைதனிலேகற்பரணிநாலு
தயிலமுண்டுவுதகமுண்டுதனந்தானுண்டு
விள்ளாதவாலரசமொன்றதாகும்
மேலானபரிசனமாம்வேதையாமே. ௱௰௯

நம்பிமலைவளம்-சோதிவிருட்சம்-செங்கற்றாழை.

ஆமென்றநம்பிமலைவடச்சார்புதன்னி
லதிகமாஞ்சோதியதுஆல்போல்நிற்கும்
வாமெனறவதினருகேசெங்கற்றாழை
வரிசையாய்நிற்குமடாயிரத்தவர்னம்
போமெனறகாயசித்திக்கேத்தகற்பம்
புதுமையின்னஞ்சொல்லுகிறேன்பூண்டுசேரு
தாமென்றபொதிகைக்குக்கிழக்குச்சார்பில்
தாண்டியொருநாழிகைதான்மலையிற்சென்றால். ௱௨௰

சிவத்தவிலைகள்ளி-செந்திராய-சுணங்கன்மூலி.

சென்றிடவேயவ்விடத்தில்சுனைதானென்று
சிவந்ததொருஇலைகள்ளிசெந்திராயுங்
கன்றிடவேயுண்டாகுஞ்சுணங்கன்மூலி
காயசித்திக்கேத்தகற்பர்கனக்கவுண்டு
பண்டுடையகற்பத்தைக்கண்டபேர்க்குப்
பரிவானகாயசித்திசெவுனசித்தி
யென்றுமேவாதசித்தியெய்தபெய்து
மிறைவனைப்போலொநாளுமிருந்துபாரே. ௱௨௰௧

நறைதிறையாறத்தயிலம்.

இருந்துகின்றதயிலமொன்றுஇயம்பக்கேளாய்
இயலானகடுக்காய்வோத்தயிலம்நாழி
வருந்துகின்றநெல்லிக்காய்த்தயிலம்நாழி
வளமானதாணிக்காய்த்தயிலமநாழி
திருத்துகின்றகருந்துவரைத்தயிலம்நாழி
சேங்கொட்டைவித்தினுடதயிலம்நாழி
பொருந்துகின்றயழஞ்சிவிரைதயிலம்நாழி
புகழானவேம்பின்றேல்தயிலமநாழி. ௱௨௰௨
நாழியென்றசிவன்வேம்புத்தயிலம்நாழி

மாநலன்காரெள்ளுத்தயிலப்நாழி
வாழியென்றவாளுவைத்தயிலம்நாழி
வளமானவகையெல்லாந்தயிலம்வாங்கி
தாழியென்றபீங்கானும்பாண்டத்துள்ளே
சாதகமாய்விட்டுமொருசேதிகேளு
காழியென்றதயிலமதிலோகங்காந்தங்
கருதியதோர்செந்தூரங் கலந்துகொள்ளே. ௱உ௩

மலையேறபக்குவம்-தயிலத்துக்குப்பத்தியம்.

கலந்ததனைநெல்லுக்குள் மண்டலந்தான் வைத்து
கணபதியைப்பூசித்துக்காசிடைதான் கொள்ளு
மலந்தெொருமண்டலந்தானகொண்டாயானல்
வளர்கின்றநரைமாறிவண்டுபோலாம்
நலந்திகழுந்தேகமதுசிவந்துகாணும்
நாட்டுக்குளதிகமிதுநாட்டிப்பாரு
பலந்தருங்காணித்தயிலஞ் செய்துக்கொண்டு
பாரிக்குமலைமேலே யேறுயேரே. ௱உ௪

ஏறுவதுமெப்படிதா னென்ருயானு
லிடும்பென்றஆணுவமு முனிவுந்தீர்ந்து
கூறுகின்றகொலைகளவுங்காமப்பொய்யுங்
கொடுமையென்றபாவங்கள் தன்னைத்தீர்த்து
மாறுகின்றமனந்துரந்துநிராசையாகி
வளமாகப்பச்சரிசிபொங்கியேதான்
தேறலதுபால்கூட்டிச்சிறுபயறுக்கூட்டிச்
செயமாகவோர்வேளையமுதுகொள்ளே. ௱உ௫

வாசிகுறி. கொள்ளயிலேயிடைகலையில்வாசிபாரு.
கூசாமல்நெட்டோடேயேறுயேறு
தள்ளையென்றவாத்தாளைநித்தபூசி
சாயுச்சியபதத்தைநித்தம்சார்ந்துநில்லு
வள்ளையிலேயிதுவெல்லாமகிழ்ந்துபாரு
மகத்தானபூரணமுமனநிற்ருேன்றும்
பிள்ளையிலேவுங்களைப்போல்பிள்ளையுண்டோ
பேய்மக்காளலையாதேபிலத்துக்கோவே. ௱உ௬

பசுபதிபாசம்-புரியட்டம்.

கோவென்றபசுவொன்றுபதிதானென்று
கூறுகெட்டபாசமொன்றுமூன்றுங்கூட்டித்
தேவனென்றபிறப்புக்கு இடமுண்டாச்சு
சித்தனென்ருலிதைத்தள்ளிசிவயோகஞ்சேரு
ஆவென்றவகையில்லையென்றுசொல்லி
யலையாதேயிந்நாலிலடுத்தசித்தி
பூவென்றஆயிரத்தெண்மலரப்பூவைத்தான்
போத்தியேதீமூட்டப்புரியட்டப்போமே. ௱உ௭

பசியாதிருக்க. போமென்றபுரியட்டமெட்டினலப்பா

போகாமலடங்கினல்பிறவிபோச்சு
சாவென்றசொல்லேதுலபிதானேது
சாயுச்சியமானதொருஞானவானே
யாவமன்றவமுதமதுவுண்டாயானு
லப்பனேபசிபோச்சுச்சித்தியாச்சு
நாமென்றவாணவமுமப்போபோச்சு
நலமானசிவசித்தன்ஞானியாமே. ௱௨௮

தேகவாசனை.

ஞானியென்றுவொருகலையில்காய்த்ததோசொல்
நரசென்மங்கோடியிலேயொருவனப்பா
யோனிவாய்பட்டசடமாகையாலே
யுத்தமனேகாயசித்தியாசவேணும்
ஊனென்றதேகமதுகற்பதேக
முத்தமனேகயிலாயதேகமானல்
மானிலத்தின்மனிதனல்லதேவனுச்சு
மைந்தனேயற்பமடாமனிதர்வாழ்வே. ௱௨௯

பூநீற்றுக்குரு.

வாழவேயின்னமொருவரிசைசேளு
வளமானபூநீற்றைவாரிக்கொண்டு
தாளவேசாறுவார்த்தழைகளெல்லாஞ்
சாதகமாய்ப்போட்டிடவேதண்ணீராகுஞ்
சூழவேகாரத்தைச்சிறுநீருப்பில்
தோய்த்திடவேகாரமதுசுண்ணமாகும்
கூறவேசாறுகளில்போட்டுச்சற்றே. ௱௩௰

பாஷாணக்கட்டு.

சத்தானசாறுவகைசொல்லக்கேளு
சம்பீரச்சாறுதான்படிதானென்று
வித்தானமுன்சொன்னகுநவகைதானென்று
விளங்கவேவகையொன்றுவராகனென்று
முத்தாகப்போட்டதனைக்கலக்கிவைத்தால்
முறிந்துமேயொருநாளில்தண்ணீராகும்
பத்தானதெளிவதனையிறுத்துக்கொண்டு
பாஷாணங்கழஞ்சுக்குச் சுறுக்குப்போடே. ௱௩௧

அயமணி.

போட்டிடவேபாஷாணங்கட்டிப்போகும்
புகழானசெம்பிலிடவெள்ளியாகும்
ஆட்டிடவேயரைப்பொடியில்விட்டரைத்து
அளவாகவுணந்திடவேமணியுமாகும்
நீட்டியதோர்தங்கமதிற்சேர்த்துருக்கி
நிசமாகவெள்ளிசெம்பிநீய்ந்தாயானல்
நாட்டிடவேபாறேழுவரைக்குங்காணும்
நலமானஇரும்பிலிடவேதைதானே. ௱௩௨

பிரம்பிரவேதை.
இரும்பைவிட்டுச்செம்பதனைச்சொல்லக்கேளு
எழுத்தாணிபச்சிலையின்சாறுநாழி
முருங்கையுடபட்டைச்சார்நாழிகூட்டி
முந்தினதோர்குருவகைக்குவராகன்போடு
அரும்பவேயறுபதுநாழிகைநடந்தார்
லதனுடையதெளிவதனையிறுத்துக்கொண்டு
துரும்பானசெம்பதனை யுருக்கிச்சாய்த்தால்
சுகமாகவீரஞ்சுதுய்யனுமே. ௱௩௩

பாஷாணக்கட்டு
துய்யானிலிடைக்கிடைதான்சேர்த்தாயானல்
துய்யனுஞ்சொல்லரிதுசொல்லிவிட்டேன்
மெய்யாகச்சொல்லுகிறேன்சதிரக்கள்ளி
விதமானபாலதனைக்கறந்துலந்து
அய்யாகேள்முன்குருவில்வராகன்போட்டு
அறுபதுநாழிகையிருக்கத்தெளிந்துபோகும்
உய்யவேயொருகழஞ்சுவெள்ளையப்பா
வுழக்குநீர்சுருக்குடுக்கக்கட்டிப்போமே. ௱௩௪

நாகக்கட்டு. போகின்றபாஷாணந்தன்னைவாங்கி
புக்கிடவேகஞ்சுக்குமஞ்சாடித்தான்
ஆகின்றநாகமதுகட்டிப்போகும்
அந்தஇடைதங்கத்தையதனிற்றுருக்கி
ஏகின்றவெள்ளிசெம்பிலீய்ந்தாயானல்
யேழரையாமிதன்பெருமையியம்பப்போமோ
வரகுடையவழுரியதுபடிதானென்று
மைந்தனேமுன்குருவும்வராகனென்றே. ௱௩[illegible]

சூதகக்கட்டு.
ஒன்றாகபோட்டதனை வைத்தாயானு
லுத்தமனேகல்மசந்தா னுரைந்துகாணும்
பன்றாகத்தெளிவிறித்தூாத்திற்குத்த
பாலையாமரசமதுதானட்டைப்போலாம்
நன்றாகவதையெடுத்துக்கருவூமத்தை
நலமானகாயதனிற்புடத்தைப்போடு
வென்றாகபோர்புடந்தான்கோழியாகும்
விதமாகக்கட்டிப்போம்வெள்ளியாமே. ௱௩௬

சூதச்செந்தூரம்.
வெள்ளியென்றசூதத்தைத்தின்றாயானல்
வெள்ளையென்றநரைகளெல்லாம்வண்டுபோலாந்
தெள்ளியதோர்தங்கமிட்டுசெந்தியிட்டு
செந்தூரஞ்செய்திடவேசொர்னமாகும்
வள்ளியதோராசவெள்ளிகெவுனமாகு
மப்பனேசாரணையைத்தீர்ந்தபோது

உள்ளியென்றகாட்டுள்ளிபிடித்துக்கொண்டு
வுத்தமனேமுன்குருவைப்போட்டிடாயே. ௱௩௭

வெள்ளீயம்நீர்வாங்கல்.

போட்டதனைப்பிழிந்திடவேகண்ணீராகும்
புகழானமுன்குருவைப்பின்னுமிட்டு
ஆட்டிதனைவைத்துவைக்கத்தெளிவதாகும்
மத்தெளிவில்வெள்ளீயமுருக்கிச்சாய்க்கப்
பூட்டிதனைப்பத்துமுறைசாயந்தாயானல்
புகழாகக்கட்டிப்போம் பூண்டுபாரு
நாட்டதனில்றசங்கட்டுஞ்சுருக்குபோட
நலமானகுளிகையதுவெகுனமானே. ௱௩௮

லிங்கக்கட்டு.

ஆமப்பாமுன்குருவைபிலேக்கள்ளிபாலில்
அப்பனேயிட்டுவைக்கத்தெளிந்துபோகும்
வேமப்பாவன்னீரில்சாதிலிங்கம்
விதமாகச்சுருக்கிட்டேகட்டிப்போகும்
நாமப்பாவெள்ளியிலேவேதயாகும்
நலமானதங்கத்திற்சேர்ந்துஆடும்
ஓமப்பாயிக்குருவையண்டத்துள்ளே
யுருக்கவேகைக்குக்கால்வராகன்போடே. ௱௩௯
போட்டிதனைவெயிலில்வைக்கமெழுகுமாகும்
புகழானபாஷாணமெல்லாஞ்சாகு
மீட்டிலமுள்ளலோகமெட்டில்வேதையாகும்
இதுபோலச்சுருக்குள்ளபோக்கொன்றில்லை
நாட்டமுடன்இக்குருவைவைக்கவேண்டாம்
நலமானபச்சையடாபூனீர்ச்சுண்ணத்
தேட்டமுடனித்தொழிலேமுன்னேசெய்து
செயமானலோகத்திலிருந்துதேறே. ௱௪௰

விணயகத்தில்.

தேறுதற்குபின்னமொருகருவைக்கேளு
செப்பாதகருவையெல்லாஞ்செப்பினேன்கேள்
யேறுதற்குயலேயொன்றுமில்லையப்பா
யிரைந்துநீபிறவாதேயிறவாதேநீ
கூறுவதுசத்தியமேபொய்யாகாது
கொலையொன்றுமாகாதுகொடுமைவாகா
வேறுதுறையேயில்லைவழலையாதி
வேதாந்தகுருவுக்குமனமதாமே. ௱௪௧

தீக்ஷைபிரண்டுக்குங்காலம்-சூரியன்தோத்தப்

ஆமப்பாமனமுருகச்சித்தியாச்சு
அறிவுகொண்டுசிவயோகத்தடுத்துநோக்கித்
தாமப்பாசிவதீக்ஷைசத்திதீக்ஷை
சாதகமாசாலேசிவதாலேசத்தி

போமப்பாயிரண்டுக்கு மிடைசுலேதான் சித்தி
போக்கோடேமவுனமுத்திப் பூண்டுநோக்க
வேமப்பாமூலத்தி மேலேசொடு
மொருகோடிசூரியன்போ லுள்ளேகாணும். ௱சஉ

சிவத்தின்கூறு-சத்திகூறு.

காணுதற்குமவுனமுற்றுப் பாருபாரு
காசினியில்விசாரமெல்லாந் தள்ளுதள்ளு
வீணப்பாவிசாரமென்ன சமுசாரமென்ன
வெட்டவெளியொன்றுமில்லை சிவத்தின்கூறு
தோணுகின்றரூபமெல்லாஞ் சத்தியாகுஞ்
சுருதிமுடிவிதிரண்டு மல்லாதுண்டோ
வூணுகின்றபஞ்சகர்த்தா ளெல்லாமச்சு
வுறுதியிந்தக்கருவின்றி வேறேதாதே. ௱சங

சடவாழ்க்கை.

ஓதுவதுவேதமே யோதவேணும்
உலகத்தில்வேதமில்லா தொன்றுமில்லை
மாதுமக்களென்றுதா மெண்ணியெண்ணி
மாள்வதற்கும்பிறப்பதற்கும் வைத்தானீசன்
துதிவென்றதீயினிலே விழுந்தாயானல்
செடம்விழுந்துபோகுமடா ஞானமேது
தாதுவென்றசடமிரு தால் ஞானவாய்க்குஞ்
சகலகலைத்தியானமெல்லாந்தருகும்பாரே. ௱சச

நூலின்மகத்துவமுரைத்தது.

பார்ப்பதற்குஇந்நூலே பார்க்கவேணும்
பரிபூரணசூத்திரமாய்ப் பாடினேன்நான்
தீர்ப்பதற்குவினைகளெல்லாந் தீட்சைசொன்னேன்
செயமானகற்பமது தெளியச்சொன்னேன்
கூர்ப்புடனேவாதத்தின் விபரஞ்சொன்னேன்
குறைகளெல்லாந்தீர்த்துவிட்டேன் கூர்ந்துபாரு
சூர்ப்பானகியாசைகொண்டே யெல்லாம்போச்சு
சுருதியுள்ளகொடியனென்று மெல்லாமாச்சே. ௱சரு

லோகத்தோடொத்துவாழ்தல்.

ஆச்சிந்தலோகத்தி லிருக்கும்போது
அகடருடன்கூடாதே யாணவ பேசாதே
நோக்கிந்தவுலகத்தில் நடக்கலாகா
நடந்தாலுமவுனத்தே தூங்குதூங்கு
காச்சந்தமவுனத்தை விட்டாயானல்
கருதவிடான்கொல்லுமடா தியானம்போச்சு
மூச்சென்ற யோகமுதல்ஞானம்போச்சு
முறையோடேயிருக்கவென்றால் குகையைக்காரே ௱சசு

சித்தரென்போர்நெறி.

கார்ப்பதுதான்பூரணத்தைக் காக்கவேணும்
 காரென்றுபுருவமையத் திருக்கவேணும்
தீர்ப்பதுதான்வாசனையைத் தீர்க்கவேணுஞ்
 செகமெல்லாமொன் றுமில்லை யெண்ணவேணும்
ஆர்ப்பனத்துக்கழிவில்லா திருக்கவேணு
 மப்பவல்லோசித்தனென்ற ஆண்மையாச்சு
நாற்பதக்குள்கற்பமுண்ணக் கோடியாச்சு
 நரைத்தாக்கால்நாளதிசஞ்சொல்லும் நன்றே. ௱௪௭

(வருடமிலை) நன்றாகநாளதிசஞ் சென்றாலென்ன
 நாட்டிப்பார்வருடபொழுதில் சித்தியொன்று
பன்றான ஆண்டதுதான் பத்தக்குள்ளே
 பரிவானகாயசித்தி யோகசித்தி
யுன்றானகெவுனசித்தி ஞானசித்தி
 யுரப்பானசட்டைதள்ளிக் கரந்தியாகும்
ஒன்றானதேகமது வரூபமாகு
 முத்தமனேகத்திருடு வோடுப்பாரே. ௱௪௮

சட்டைகழலுமார்க்கம்.

ஓடுகின்றதத்துவந்தான் தொண்ணூற்றாறு
 மோர்கருவிக்கோர்சட்டை யுரிந்ததானல்
சாடுகின்றபிறவியெல்லாந் தள்ளிப்போச்சு
 சாயுச்சியபதவியிலே சார்ந்துபோச்சு
பாடுகின்றவேதாந்த வெளியாய்ப்போச்சு
 பரிபூரணந்தானச்சு பகலுமாச்சு
வேடுவன்றானெடுத்தபுழுத் தன்ரூபங்கொண்ட
 விதமாச்சுமாய்கையெல்லாம் வெளியுமாச்சே. ௱௪௯

ஆச்சப்பாவாதத்தின் கருவைச்சேரு
 வப்பனேவாயிரத்தி னூறுக்குள்ளே
பேச்சப்பாசகலகலை செய்தியெல்லாம்
 பேசாதகருவையெல்லாம்பேசிவைத்தேன்
போச்சப்பாவேசிவைத்த கருவேதென்றால்
 புகழாசைவுக்காரப்போக்குத்தாக்கு
மேச்சப்பாமுப்பூவின் தீட்சைமார்க்க
 மியலானகடுங்காரச் செயநீர்போக்கே. ௱௫௰

நூல்தொகைவிரிவுரைத்தல்

போக்கானசுண்ணத்தின் கருவுஞ்சொன்னேன்
 புகழானசெயநீரின் சல்லுஞ்சொல்லி
வாக்கானகளங்கோடு செந்தூரங்கள்
 வகையானதிராவகமுஞ் சரக்கின்வைப்பும்
தாக்கானகருவோடு கருவுஞ்சொல்லி
 சாதகமாங்கைபாகஞ் செய்பாகங்கள்

தூக்கான இடைபாகப் பாசைபாகஞ்
சுறுக்காகுந்தேகமொடு தேகமெண்ணே. ௧௫௧
எண்ணவேஞானமொடு மூலிகைபின்கூறு
மியல்பானகையாச மெல்லாஞ்சொன்னேன்
வண்ணமாமெந்தெந்த நூல்களெல்லாம்
வாகானநிகண்டுமது மருவிப்பாரு
பொன்னனபொன்னதுபோ லிந்நூலுந்தான்
போக்கொன்றுந்தப்பாது மறைக்கவில்லை
நன்னயமாஞ்சாத்திரத்தில் மறைப்பேமென்று
நாட்டினேன்வெளியாக நாட்டினேனே. ௧௫௨
கயவர்நிலமை.
நாட்டிலேயிப்படிதான் வெட்டவெளியாக
நாட்டியுந்தானறியாட்ட லெனனசெய்வோம்
பாட்டிலேசொன்னதொன்றும் பலியாதென்றும்
பாவிகடானெடுத்துரைப்பார் பழமையெல்லாம்
வீட்டிலேயிருந்துகொண்டு வீண்வாய்ப்பேசும்
வெள்ளாட்டிபயல்களுக்கு சாத்திரமெய்யாமோ
தேட்டிலேசாத்திரத்தைத் தேடவேணுந்
திறவியிலேமனமிருக்கச்சித்தியாமே. ௧௫௩
பூசையில்தாயைநினைதல்.
சித்திக்கவேணுமென்றால் சொல்லக்கேளு
செகச்சாலமாடுகிற தாயைக்கேளு
புத்திக்குமவள்பதத்தைப் பூசைபண்ணு
போக்கொன்றுந்தப்பாது பொய்போகாது
முத்திக்கும்பூசைமுறை தனைக்கேளு
மூண்டதொருசமாதிக்கு ளகிரிவேணும்
பத்திக்குமூதண்ட லேகியந்தான்
பாங்கானலகிரியப்பாசட்டமாமே. ௧௫௪
தாய்வாமீதல்.
சட்டமாங்கற்பத்துக் குறுதியாகுந்
தாயோடுதந்தைப் பிறிதியாகு
மிட்டமாம்வாமத்தைக் கொண்டாயாகு
லெடுத்ததொருதுரையெல்லாமிடறிப்போகுந்
தொட்டதொருபூசையிலே வாமம்வைத்து
சுகமாகப்பூசிக்கச்செலமதானால்
அட்டமாசித்தியது வாச்சுதப்பா
ஆத்தாளாமப்பனுக்கு மாச்சுதெண்ணே. ௧௫௫
(விவேகதாட்சி) ஆச்சுதேயோகத்துக் கேணியாச்சு
வப்பனேசற்பத்துக காகாபாகும்
வாச்சுதேயென்றுசொல்லி வாமங்கொண்டு
மதிமயங்கிவாய்புலப்பி பயங்கிப்போனால்
யேசசுதேசாபமதுதீரவில்லை

யேமமென்றவித்தையது மெய்தவில்லை
காச்சுதேயறிவென்ற ஞானம்போச்சு
கசுமாலவாதியென்ற கிழலைதானே. ௧௫௬

பச்சைப்பூரவைப்பு.

தானென்றகற்பூரஞ் சொல்லக்கேளு
சாதகமாய்பரங்கிவைப்புக் கிடையாதப்பா
யேனென்றசூடனது பலந்தானென்று
யியல்பானவெடியுப்புப் பலமுங்கால்தான்
சேனைறைவுவாப்பூவும் பலமதொன்று
சேர்திலேகளஞ்சியொன்று புழுகுகூட்டி
வானென்றஆவினெய்விட்டரைத்து
வைத்துநீகுப்பியிலே சீலைசெய்து. ௧௫௭

செய்துமேவானுகையில் தீமைமூட்டி
சுகமாகமுத்தியு மூன்றுசாம
மெய்துமேதீயாற்றி யெடுத்தாமானு
லிளந்தேங்காய்போலவுந்தா னிருக்கும்பூரம்
கொய்ததொருகுங்குமப்பூ வாசம்போலக்
குணமாகுமபச்சையென்ற பூரந்தானு
மெய்துமேபளப்பாகும் வாதத்துக்கு
மிதுவாதிகுருவாகு விசைந்துபாரே. ௧௫௮

(சவ்வீரவைப்பு பாரப்பாயின்னமொருசேதிகேளு
பரிவானவீரத்தின் வைப்பைக்கேளு
நேரப்பாகடைதனிலே விற்கும்வீரம்
நேராகப்பலமொன்று யெடுத்துக்கொண்டு
சேரப்பாவதினோடு துரிசிசீனஞ்
செய்ததொருநவச்சார மன்னபேதி
யூரப்பாகறியுப்பு யுவருப்போடு
யுறவானவெடியுப்புப் பலமுங்காலே. ௧௫௯

காலாகஇதுவெல்லாம் பொடித்துக்கொண்டு
கருணைபெறவேணுமென்று குப்பிக்கேற்றி
நாலாகமுத்தியு மாறுசாமம்
நலமாகவெரித்ததனை வாங்கிக்கொண்டு
பாலானதேங்காய்போ லிறுகிநிற்கும்
பண்பாகவுடைத்ததனை வைத்துக்கொண்டு
சேலாகமுன்போலேகிறுக்திக்கொண்டு
சேர்த்துநீபொடித்தெடுத்துக் குப்புக்கேற்றே. ௧௬௰

வீரத்தின்மகத்துவம்.

எற்றியேமுன்போலே எரித்துவாங்கு
இப்படியோமும்முறைபி லிருக்கும்வீரம்
தேற்றியேயிவ்வீரஞ் சகலத்துக்குந்
திறமானகுருவடா வீரராசன்
நீற்றினமுருமுருக்கினங் கட்டினமுங்கோடி

நேரானசெந்தூரக் களங்குகோடி
வீற்றியேசெயநீருந் திராவசமுங்குருவும்
மேலானசாரணையும் வீரபாமே. ௧சுக
சித்தருக்குண்டான நாலுவித்தைவிபரம்
வீரமாஞ்சித்தருக்குச் சொல்லக்கேளாய்
வித்தையிலேநாலுவித்தை மேலாம்வித்தை
வாரமாம்வாதமொடு வசியமாற்றும்
வளமானஅஞ்சனமும் வரவும்வேணும்
வீரமாமிதுநாலு மில்லாவிட்டா
லலேவாருஞ்சித்தருக்கு ளடுக்கமாட்டார்
பாரமாம்வாதமொடு வசியஞ்சொன்னேம்
பார்ப்போற்குஅஞ்சணமு மாற்றம்பாரே. ௧சுஉ
மாத்தமை. மாற்றமென்றவித்தைக்கி வகையைக்கேளு
வால்நீண்டகருங்குருவி யில்லாவிட்டால்
தோற்றுன்றகாமரூபி பிணைச்சல்பார்த்துச்
சுருநியாய்பிடித்துவந்து சொல்லக்கேளாய்
ஏற்றுகின்றவெவ்வேறே சட்டிற்போட்டு
வெரித்துநீவறுத்திடுவாய்கருகுமட்டும்
போற்றுகின்றவழிஞ்சிலின்வேர் கொடுகிண்டி
பொடியாக்கிக்கரிப்போலே வறுத்துக்கொள்ளே. ௧சுங
அழிஞ்சில்தயிலம்.
வறுத்தகரிதனையரைப்பாய் தயிலங்கொண்டு
வாகானதயிலத்தின் வளமைகேளாய்
பொறுத்ததொருவழிஞ்சிவிரைத் தயிலஞ்செய்து
புதுமையுள்ளதயிலமது விட்டுமத்தி
செறுத்தவிதைப்பொடிசெய்துக் கலசத்திட்டுத்
தீயானசூரியன்றன் முகத்தில்வைக்கக்
கறுத்ததொருதயிலமது விறங்கும்போது
கரியுடனேசேர்த்தரைத்துச் சிமிழில்வையே. ௧சுச
வசியம் கருங்குருவிமை குழியானைமை
வைத்ததனைததிலதமிட வசியமாகு
மாற்றமாந்தேகமது ஆரத்துங்காணு
வுற்றதொருகருங்குருவ் யிதுபோற்பண்ண
வுறுதியாநதில்தமதுவுண்மையாகுஞ்
சித்தியுள்ளகுழியானைச்சிறங்கையொன்று
செய்திடவேமுனபோலேசித்தியாகும்
புத்தியுள்ளபேர்களுக்குப்பிழைக்கச்சொன்னேன்
புதுமையுள்ளவஞ்சனத்தை தப்பு லக்கேளாய். ௧சுரு
(அஞ்சனமை) கேளப்பா அஞ்சனத்துக்கஞ்சனப்பாஷாணங்
கிடையாதுபறங்கிவைப்புக் கொடுக்கமாட்டான்
நாளப்பாநாட்டிலுள்ள கருவைக்கொண்டு
நாட்டுகிறேனஞ்சனத்தை நன்றாய்க்கேளு

வேளப்பாகருக்குருவி சிறந்ததொன்று
விதமானபச்சோந்தி கடும்புகாக்கா
சூளப்பாபச்சைப்பாம் பரணைபூநாகஞ்
சோதியொத்தயிந்திரமாங் கோபப்பூச்சி. ௧௬௬

மணத்தவளைத்தயிலம்.

பூச்சியென்றவகையெல்லா முழுதுமாகும்
புகலுகின்றமத்தரெல்லாந் தலைகளாகும்
ஆச்சியென்றதுவெல்லா முணர்த்தித்தூளா
யாக்கியேபரணியிலே யடைத்துக்கொண்டு
வாச்சுதென்றமணத்தவளைதயிலஞ்சொல்வேன்
மைந்தனே நூறுதானெடுத்துவந்து
காச்சிதென்றவெயிலிலே யுலாத்திக்கொண்டு
காட்டினுமணக்குமுத்தக்காரெள்ளோடு. ௧௬௭

திரிசெய்விதம்.

எள்ளோடுஅழிஞ்சில்விரை யிடித்துக்கொண்டு
இதமாகக்குழித்தயில மிறக்கியேதான்
விள்ளாதேபறணியிலே யடைத்துக்கொண்டு
மேன்மைபாம்பெண்ணுடைய விலக்கச்சீலைத்
தள்ளாதேசாணுகள் சதிரமாகத்
சாணெடுத்துவதனில்முன்றாள் பரப்பியேதான்
கொள்ளமட்டுந்திரிபோலே யுருட்டிக்கொண்டு
குணமானவெள்ளெருக்கின் நூலைச்சுற்றே. ௧௬அ

மைவாங்கும்வகை-மைபார்க்கும்பருவம்.

சுற்றியதோர் திரியதனை விளக்கிலிட்டுச்
சுகமானமுன்றயில மதனில்வார்த்துப்
பத்தியாங்காராமை யோட்டுக்குள்ளே
பத்துகின்றமையதனைப் பரண்டிக்கொண்டு
வெற்றியாமுன்றயிலம் புத்துத்தேனும்
விதமாகச்சரியிடையாய் கூட்டிமத்தி
சித்தியாம்பதினறு வயதுசென்ற
செல்வர்கையிலிட்டிடவே தெரியுந்தூரம். ௧௬௯

அஞ்சனத்தின் குணம்.

தூரமதுநாழிகைக்குள் பாதாளத்திற்
சூட்டிவைத்ததனங்களெல்லாந் தோணலாகும்
காரமதுஆர்கையி லிட்டாலுந்தான்
கைகடந்துகாணுமடா அதீதமைதான்
வாரமதுவானபேய்க் கணங்களெல்லா
மாறிவிட்டமந்திரங்க ளொன்றும்வேண்டாஞ்
சூரையாம்பேய்களுக்கு கருவதொன்று
சொல்லுகிறேன்கழுதைநெய்யின் கறுக்குத்தானே. ௧௭௰

பூதவிலக்கதயிலம.

சுறுக்காகயிருக்கவென்றால் சொல்லக்கேளாய்

சுருதியாங்கமுளையுட கொழுப்பைவாங்கி
யிறுக்காகவுருக்கிநெய்யை யெடுத்துக்கொண்டு
யிதமானதயிலங்களிலே தீபமேற்று
உருக்கானபேய்பூத மோடிப்போகு
முண்மையிதுசொல்லிவிட்டே னுலகுள்ளோர்க்குச்
சுறுக்கானவாதவித்தை யருமுன்னாகத்
தரணியிற்செய்துகொண்டுதபசுபண்ணே. ௧௭௧

தனங்களிருக்குந்தலம்-அளர்மலை

பண்ணயிலேதனங்கிடைக்குந் தலங்கள்சொல்வேன்
வுறைக்கிறேனழகர்மலை யுயரத்தானும்
உண்ணியதோர்மதுரைக்கு வடமேற்காக
பாரிலேயலையாதே பாங்குகேளாய்
நண்ணயிலேசுனையருகில் விருட்சமொன்று
நலமாகவதின்கீழே சுனைதானென்று
வுண்ணயிலேயருவியுட வூறலப்பா
வுலகத்தோராடுவார் தீர்த்தமென்றே. ௧௭௨

சித்தர்வைப்பு. தீர்த்தமென்றவச்சுனையில் கிடாரமொன்று
செயமான ஆயக்கால் தன்னில்தூங்கும்
தீத்தமென்றவோராளுக் குள்ளேயப்பா
நேரானசித்தர்வைப்பு நெடுங்காலமாச்சு
காத்தமென்றகாயசித்திச் செய்யவேண்டில்
காசினியிலதையெடுத்துச் செலவுசெய்து
வாத்தமென்றகற்பமுண்டு வாழ்வோர்க்காகும்
வையகத்தோரசைவைத்தால் வாயாதென்னே

மயிலாடுமலையில் கார்த்திகைவீரவர்ச்சுனவைப்பு. ௧௭௩

வாய்க்கவின்னஞ்சொல்லுகிறேன் மதுரைக்குமேற்கே
மலையொன்றுமயிலாடும் போத்தையென்பார்
பாக்கியமாமம்மலையிற் கிணறொன்றுண்டு
பாரப்பாவதிலிறங்கிப் பாருநீதான்
தாக்கியதோரிரண்டாளின் தாழப்போனால்
தங்கமென்றபாளமது நிறையவுண்டு
காக்கியதோர்பாளத்தை எடுத்துக்கொண்டு
கார்த்திகைவீரவர்ச்சுனன்றான் வைத்தவைப்பே. ௧௭௪

மைநாகமலையில் சித்தர்வைப்புச்செந்தூரம் குகைகதவுதிரக்க.

வைப்பானபவளச மலைக்குமேற்கே
மைனாகமலையென்று அதற்குப்பேரு
செப்பானகுகையொன்று வதிலேயுண்டு
செந்தூரக்காடப்பா சித்தர்வைப்பு
மெய்யானகுகைவாசல் திறப்பதற்கு
விதமொன்றுசொல்லுகிறேன் விரும்பிக்கேளாய்
ஒப்பாகச்சொன்னஉச்சா டனஞ்செபித்து
உணர்வாகநூற்றெட்டு உருத்தான்சார்பே. ௧௭௫

செந்தூரப்பதம்.

சார்பாகச்செயித்திடத்தால் திறக்தும்பாரு
தயவாகவதினுள்ளே சென்றுயானு
லார்வாகக்கோடிசெம்பில் செந்தூரங்க
லட்டலோகம்பழுக்கும் வேதைமார்க்கம்
பேராகமண்டலங்கொள் காயசித்திப்
பிணியானதணுகாது வயித்தியத்தின்மார்க்கம்
ஆர்வானகௌனசித்திக் குளிகைசித்தி
பட்டமாசித்திமுகலாடும்பாரே. கஎசு

கதவடைக்க-கருமலை.

பாரப்பாலதிலிருக்குஞ் செந்தூரத்தைப்
பரிந்துனக்குவேணமட்டு மெடுத்துக்கொண்டு
சேரப்பாகவதனை யடக்கவேண்டிச்
செயித்திடுவாய் நூற்றெட்டு தம்பனந்தான்
ஆரப்பாகதவதனைத் திறக்கப்போறு
ரறையுகிறேனின்னமொரு வதிசயந்தான்
காரப்பாயக்காட்டின் மேற்கதாகக்
கருமலையொன்றா்மலையில்ச் சுனைதானென்றே. கஎஎ

கருமலையில் தயிலவைப்பு

ஒன்றுனசுனையருகிற் கிணறொன் றுண்டு
உத்தமனேதயிலமது நிறையநிற்குங்
கன்றுனதயிலத்தைக் கலசந்தன்னில்
காணப்பாமுகந்துகொண்டு கருவைக்கேளாய்
நன்றுனஇரும்புசெம்பு லோகமெட்டில்
நாட்டினுல்தங்கமது தலமதாகும்
உண்டானசெய்திபிது யி னங்கேளாய்
உரைக்கிறேன்வெளியாகவுரைக்கிறேனே. கஎஅ

நம்பிமலையருகில் விபூஷணர் வைப்பு தங்கக்காசு.

உரைக்கின்றேனம்பிமலை நம்பிக்கோவி
லூற்றதொருசந்நிதிக்குக் கிழக்கதாக
நிறைக்கிறேன்மலையருகில் குகதுக்கல்லு
நிற்குதடாவதனடியில் தங்கக்காசு
கரைக்கா சுங்கற்குழிதா னென் றுக்குள்ளே
கனமென்றகாசதுதான் கோடியுண்டு
திராக்கின்றேன்மூடிக்கல் செய்துமூடி
திறமாகஇருக்குமடா திறக்கொண்ணுதே. கஎகூ

கதவுதிறககத்தியானம.

என்றுனகல்திறக்கும வகையைக்கேளாய்
உற்பனமால்வயிரவரைப் பூசித்தேனே
நன்றுனவயிரவன்றன் தியானமோத
நலமானமூடிக்கல் திறநதுபோகும்
பன்றுனகனகத்தை யெடுத்துக்கொண்டு

பரிவானமூடிதன்னை யடைத்துப்போடு
விஷ்ணுனவிபூஷணர்தான் வைத்தபின்பு
மேதினியில்நடவாதே மலையிலேறே. ௧௮௰

மருந்துமலை. ஏறுதற்குஇன்னமொருவகையைக்கேளாய்
இயல்பானகுளிக்குமேற்கேயப்பா
கூறுவாருலகத்தோர் மருந்துமலையொன்று
குறித்துவைத்தமருந்ததனை யரியமாட்டார்
தேறுவாயம்மருந்தை யறிவதற்கு
செய்தியென்றுசொல்லக்கேள் மேற்கதாக
ஏறுவாயம்மலையி னுச்சிதன்னி
லிருக்குதடாசுனையொன்றுயிருக்கும்பாரே. ௧௮௧

பனைப்பாஷாணவேதை.

இருக்கிறசுனைக்குள்ளே பனைப்பாஷாண
மியல்பானபனங்குலைபோல் கிடக்கும்பாரு
அருகின்றகுலைபதனை யெடுத்துக்கொண்டு
அழகானதீயிலிட்டுச் சிவக்கக்காச்சி
பருகின்றவெட்டான பாலிற்போட்டால்
பாதியிருகூறுக வெடித்துப்போகுங்
குருக்கொண்டபாஷாண கவுரிபோலக்
கோழிமுட்டைகருப்போன்றகொள்கைகாணும். ௧௮௨

மருந்துமலையில் தயிலமிருப்பிடம் அனுமார்வைப்பு.

காணுகின்றபாஷாணங் கழற்றிவாங்கி
கால்ப்பணமாயோதவிடு கற்பமாகுந்
தோணுகின்றபாஷாண வகையிற்றேய்த்து
சுகமானகாரமிட்டு உருக்கிவாங்கிப்
பூணுகின்றநவகோலந் தன்னிற்பூட்ட
பொன்னாகும்பத்தரையும் பொய்யாதப்பா
கோணுகின்றவதண்டுகக் குகையொன்றுண்டு
குகையினிடபாகத்தில்வாசலுண்டே. ௧௮௩

வாசலதுகாணும லடைத்துப்போட்டார்
மகத்தானசித்தருடமாய்கைமாய்கை
வாசலென்றகதவதுதான் திறப்பதற்கு
உபாயமொன்றுசொல்லுகிறே னுண்மையாகக்
காசலையாயம்மலையி லிருந்துக்கொண்டு
கருதியேநவகோண வாலைப்பூசை
யேசலுடனூற்பதுனள் பூசித்தக்கா
லீஸ்பரியாள்கிருபையினால் வாசற்காணும். ௧௮௪

கிருபையினால்வாசலது திறந்ததானால்
கேளப்பாவதனுள்ளே நுழைந்துபாரு
உறுதியுள்ளவீடதுபோல் விசாலங்காணு
மொருபக்கத்தொருகிணற்றில் தயிலம்நிற்கும்

பொரியென்றஅத்தயில மொண்டுக்கொண்டு
பூரணமேயென்றுசொல்லிப் பூசித்தேதான்
மறுபடியுங்கதவைத்தா னடைத்துப்போட்டு
வந்திருந்துசெய்கின்ற மார்க்கங்கேளே. ௧௮௫

தயிலம்வந்தமார்க்கம்.

மார்க்கமந்தத்தயிம்வந்த வகைதான்கேளாய்
மாருதிதான்மருந்துமா வலையிற்சென்று
சேர்க்கையிலேகொண்டுவந்தார் ஸ்ரீராமர்போரில்
செத்தவர்கடனையெழுப்புஞ் செய்கையாலே
போர்களத்தில்மடிந்தார்கள்பிழைத்தபோது
போகாதவாங்கிவைத்தார் புதுமையாக
மாற்கமுள்ளதயிலமது கொண்டபேர்க
ளளவிறந்தசித்தரடா ஆதியாமே. ௧௮௬

ஆமிந்தத்தயிலத்திற் பணவிடைதான்கொள்ள
ஆதிசதாசிவன்வரைக்கு மிருந்தும்பாரு
வாமிந்தசாத்திரந்தான் கிடைத்தபேர்க்கு
மறுபுறவியில்லைமகத் தானசித்தன்
சோமிந்துதரித்தசிவன் சொன்னமார்க்கஞ்
சொல்லிவிட்டேன்வெட்டவெளி யாகத்தானே. ௧௮௭

தோற்றமெய்தல்.

வெளியாகத்தோணுதற்குக் கருவைக்கேளாய்
வேதாந்தநூல்களெல்லாம் விரைந்துபாரு
ஒழியாதஆசையெல்லா மொழித்துப்போடு
ஊடுவச்சுழிமுனையை யூனிப்பாரு
வழியோடேகற்பமுண் ணவகையைப்பாரு
வாதவித்தைசெய்வதற்கு வகையைப்பாரு
தெளிவாகவேறுதற்குத் தீட்சைபாரு
செகசாலக்கூத்தெல்லாஞ் சேரப்போக்கே. ௧௮௮

கொங்கணர்பெருமை.

போக்கானசாத்திரங்களொன்றுமில்லைப்
பூரணத்தினூல்போலே சொல்லாதொன்றும்
நோக்கானகொங்கணர்சொல் கடைக்காண்டத்தில்
நுணுக்கங்களதிகமுண்டு கண்டுபாரு
வாக்கானவிந்நூலு மந்நூலும்போல்
வகைவிபரமானதொன்றும் விளங்கவில்லை
தூக்கானதூக்கெல்லாஞ் சொல்லிவிட்டேன்
சோதித்தால்தெரியுமடா சுருதிச்சொல்லே. ௧௮௯

நூல்மகுத்துவம்.

சுருதிகண்டால்சுருதிகொண்டு யேறவேணுந்
துன்மார்க்கர்க்கிந்நூலைச் சூட்டலாகா

பருதிகண்டபனிபோலே வினைகள்நீங்கும்
　பாரிலுள்ளோர்க்கிந்நூலை பகரவேண்டாம்
கருதாமலிந்நூலை யீய்ந்தாயானால்
　கயிலாசசித்தர்வந்து சபிக்கச்செய்வார்
ஒருத்தராய்க்கண்டுகொண்டு மனதுள்ளவைத்து
　வுருத்துடனேவந்துவிடு மலையின்மீதே. ௧௬௰
மீதானமலைகளிலே யேறினாலும்
　விருதாகுமிந்நூலைக் கைவிடாதே
வாதாடுஞ்சித்தர்வந்து யெதிர்த்தாரானால்
　மறவாமலிந்நூலை யெடுத்துப்பேசு
ஓதாமல்வாய்பிதற்றி யோடுவார்க
　ளுனக்குத்தானெதிராருண்டோவென்று
ஆகாரமானதொரு கருவெல்லாந்தா
　னறைத்ததினால்பூரணநூ லானவாறே. ௧௬௧

குழிக்கல்லளவு.

வாறானகுழிக்கல்லின் மார்க்கங்கேளாய்
　மைந்தனேபிரம்மாவின் சிரசுபோலே
கூறானவகலமணி விரல்முப்பத்துங்
　கொள்கையாம்நீளமணி விரல்நாலபத்து
வீறானவிளம்பதுதான் விரலிரண்டு
　வீதியிலேயாழமிது விரலிரண்டு
பேறானஇருபுறமு மூக்குமாகும்
　பெரிதானகுழவியைத்தான் பேசுவேனே. ௧௬௨

குழவிக்கல்லளவு-பிரம்பளவுசெபமாலைக்கணக்கு

பேசுகின்றேன்பதினாறங் குலமாம்நீளம்
　பெரிதானமுகவட்ட மணிவிரல்நால்வீதி
யாசுநேரிம்பிடியங் குலம்பத்தாகு
　மரவிடையுஞ்சிவலிங்க மானவாறும்
வீசுகின்றபிரம்பதுதான் மொழியைந்தாகும்
　வேதாந்தநீளது விரல்பத்தொன்று
ஈசுரன்றான்வகுத்தருளிங் கணக்கிதப்பா
　யேற்றசெபமாலைபதி னாறுமுகமஞ்சே. ௧௬௩

குண்டலப்பிரமாணம் யோகவெட்டி.

அஞ்சாகுமாராகு மதிகமாகு
　மணிவிரலால்யோகதண்டா றாறுமாகும்
பஞ்சாட்சரக்கவசகுண் டலந்தான்கேளு
　பரியினுடப்பதிகம் பளிங்கதிகமாகும்
மஞ்சாடிபதினொன்று பதினாறாகு
　மக்களேயிருபுரமு மகிழ்ந்துகொள்ளு
நெஞ்சற்றுக்கச்சாகிற யோகவெட்டி
　நெடுநீளந்தொண்ணூற்று றங்கலமால்நேரே. ௧௬௪

கயிலாயவக்ரகம்-ஆசனம்-கோவணம்-மணிகைச்சலம்.

நேரானவீதினுல் விரலேயாகும்
வீஷ்டைக்காசனம்புலியா சனமுமாகும்
கூறுனரசலிங்கம் பூசையாகும்
கோவணந்தான்பூங்காவிக் கடகக்கையிற்
சீரானரசக்குளிகைச் செபமாலேக்குச்
செகமதனில்கிடையாது செயம்விசேடம்
பேரானகைச்சிரந்தான் உப்புமணியப்பா
பேசரியகயிலாய வற்கத்தோற்கே கசுரு

வற்கத்தின்பெருமையறிதல்.

வற்றகத்திலதிகமடா சிவயோகந்தான்
வண்மையுள்ளமெஞ்ஞான மார்க்கம்ரெண்டு
சொர்க்கத்தில்சொர்க்கமென்ற பேர்பெறவுனக்குத்
தொல்லுலகில்மனிதரோ டுறவுமுண்டோ
கார்த்திக்கக்காக்கமென்ற கசடர்தங்கள்
கையிலேயேற்பதுநான் மிகவுங்கொஞ்சம்
மார்க்கத்திலாகவுன்னே வணங்கவேணும்
வணங்காமற்போனதென்ன வறிந்துகொள்ளே. கசுசு

சிவயோகம்-மெஞ்ஞானிமார்க்கம்.

அறிவானபேரின்பத்தடுத்தானுகி
லசைவையென்றதீட்சைபத்து மறிந்தானுகில்
குறியானசிவயோகங் குறித்துக்கண்டார்
கோமளையாம்பராபரைநிர்க் குணத்தைக்கண்டார்
பிரியாமல்சிவனுடைய வொளியைக்கண்டார்
பேரானசிவயோக ரிஷிமெஞ்ஞானி
நெறியாணவிதர்க்கெல்லா மறிவேயாசா
நினைத்துமக்காளொருமனதாய் நிலேத்திடீரே. கசுஎ

யோகத்துக்கதிகாரி.

நிலேத்திடீரென்றாலும் நிலேக்கமாட்டான்
நீடுலகில்கோடியிலே யொருவனப்பா
கலேத்திடீரென்றாலுங் கலேக்கப்போகா
கனத்தநலமுள்ளதொரு ராசிசேர்ந்தோர்
மலேத்திடீலென்றாலு மலேப்பானேதான்
வச்சிரம்போலறிவுடைய மக்காள்மக்காள்
உலேத்திடீரென்றபுத்தி யுலகிலுள்ளோ
ரோகோகோவொருகோடி வுலுத்தர்காணே. கசுஅ

கற்பிபொய்வேடர்நிலே.

காணுவேன்வாதமென்பார் யோகமென்பார்
கற்பமுண்ணப்போறனென்பாருண்டேனென்பார்
பூணுவேன்றீட்சைபத்தும் பெற்றேனென்பார்

பூரணநூல்பாராதபுலையரப்பா
தாணுவாய்நின்றபரஞ் சோதிகாணுற்
சதாசிவன்வந்தாப்போல் பூசைசெய்வார்
ஆணுவத்தாலலைந்துகெட்ட மட்டைப்பேச்சே
யடுத்துநின்றுகேளாதே யகலப்போமே. ௧௯௯

சித்தர்மரபுளோர்க்குறைத்தல்.

போவென்றுசொன்னதுதா லேரைமந்தா
புகழ்பெரியசித்தருடமரபுள்ளோரைக்
கூவென்றுதர்க்கமிடு மூலமாண்பர்
கூட்டுறவைவிட்டுவிடு குன்றிவேறு
தேவரென்றுசித்தருடன் சேரவேணுஞ்
செப்புவர்வேதாந்தந் திறந்துசொல்வார்
ஆமென்றுவலையாதேகற்பங்கொள்ளாய்
அப்பனேயோகமுற்று லதீதப்பேறே. ௨௦௦

பேறறிதல்.

வேறென்றுசொல்வதுதான் ஞானப்பேறு
பேசரியவேதாந்தம் பெற்றபேறு
நூறென்றுபூரணநூல் பார்த்தபேர்கள்
நுண்மையென்றுஞ்சிவயோகத் திருந்தபேறும்
வாறென்றகாயசித்தி யானபேறு
மகத்தானதீட்சைவிதி யறிந்தபேறு
வூறென்றவமுர்தமதை யுண்டபேறு
மோகோகோகெவுனசித்தி யுறுதிப்பேறே. ௨௦௧

வயிராக்கியம்பூணல்-ஆக்கைநிலையாமை.

உறுதியாமித்தனைக்குங் கருவேதென்று
லுத்தமமாமனமல்லோ விதற்குமூலம்
பொறுதியாக்குணம்வந்து சார்ந்தமானல்
பூலோகமாய்கையெல்லாம் விட்டதானுற்
சுருதியாமனமுருகி நிராசையானல்
சொல்லொன்றுந்தப்பாது சித்தியாச்சு
விறுதாவிலலைந்தலைந்து ஞானம்பார்த்தால்
வேரற்றமரம்போலே விழுந்துபோமே. ௨௦௨

பெரியோர்பெருமை.

வீழ்ந்திறந்துபோகின்ற பேரேயல்லால்
மெஞ்ஞானம்வாதவர்கன் சரணரப்பா
சூழ்ந்திருந்தவண்டமெல்லாஞ் சோதித்தாக்கால்
சுகுர்தவான்பேடியிலே டொன்றுகாணும்
வாழ்ந்திருந்தவுலகத்தே யிருந்தாலுந்தான்
மானிடரிலொருவனடாவறியப்போகா

தாழ்ந்திருந்ததன்மையுற்றுப் பெரியோர்போலத்
தாரணியிலேயிருப்பார் பெரியோர்தானே. உ0௩

சமயக்கோள்.

தானென்றகலைக்கியான மறிந்தாலென்ன
தற்கமொடுமாயையுற்றால் தவறிப்போகும்
வானென்றநிராசையுற்று மாய்கைபோக்கி
மனமுருகிப்பூரணத்தி லன்புசேர்ந்து
கோவென்றுபிழிந்தவர்க்கு யித்தனையுமெய்துங்
குவலயத்திலறுசமயக் குருடர்கேட்டார்
தேனென்றசிவபூசை சத்திபூசை
தெரிந்தவனேசிவயோகி சித்தனாமே. உ0௪

இந்நூலின்தொகைக்கியன்ற நூலின்பெயர்.

ஆமென்றசித்தருக்கு மிந்நூல்வேணும்
மப்பனேபூசையிரு நூறும்வேணும்
தாமென்றதீட்சையிரு நூறும்வேணும்
சாதகமாம்ஞானத்தி நூறும்வேணும்
ஏவென்றவாதமிரு நூறும்வேணும்
இயல்பானகொங்கணாந் நூறும்வேணும்
வாமென்றசார்வுக்குச்சட்டநாதர்
வைத்தாரேவெளியாக வாதந்தானே. உ0௫

கல்வியொழுக்கம்.

வெளியாகச்சொல்லுவரோ வேதநாலும்
வேதாந்தியானுக்கா லடக்கம்வேணும்
களியாகவுலகத்தே கருவைச்சொன்னால்
கழுதையவன்கரையேற மாட்டான்போபோ
சுளுவாகமனதுள்ளே யதுக்கமானால்
சுருதியாஞ்சித்திக்குஞ் சித்தனாவான்
தெளிவாகப்பேசுவதார் சித்தர்பேசார்
திறப்பதார்செடமழிந்த ஞானிதானே. உ0௬

ஏகபாதவிளக்கம்.

ஞானமென்னயோகமென்ன இரண்டுமொன்று
நலமறியாமாடுகடான் வெவ்வேறென்பார்
பானமென்னவமுர்தமென்ன இரண்டுமொன்று
பண்பறியாப்பாவிகடான் சத்தமென்பார்
மானமென்னஈனமென்ன ரவிமதிதானென்ன
வையமென்னவானமென்ன ஆண்பெண்ணென்ன
கானமென்னவுலகமென்ன சாதியென்ன
கருதிப்பாரென்றுங்கு காணுங்காணே. உ0௭

பூசைபலன்.

காணுகின்றதர்மது செய்வாணுகில்
காசினியிலவனுக்காமவன்பிதிர்க்குமாகும்
தோணவேபாவத்தைச் செய்வாணுகில்
சொன்னவற்காமல்லாட்டால் சுத்தத்தார்க்காம்
ஊனவேசிவயோகஞ் செய்வாணுகி
லுயிரதுதான்மோக்ஷமெய்து முண்மையுண்மை
பூணவேபூசைசெய்தால் சிவத்துக்காகும்
பூசையென்னமனங்கனிந்தால் புகழுமாச்சே. உ0அ

அன்பிலார்ஞானக்குறி.

ஆச்சப்பாகனிவல்லோ பூரணந்தான்
னரகராமனமுருக வருமைமெத்த
காய்ச்சப்பாகின்றதொரு கன்னஞ்சர்க்கு
காயசித்திஞானசித்தி கடினமாகும்
பூச்சப்பாஞானிகடான்பூலோகத்தில்
பூரணமேதெய்வமென்பான் பூசையென்பான்
பேச்சப்பாமெத்தவுங்கன் படித்துச்சொல்வான்
பேசாமல்மனமுருகார்பெரியமாடே. உ0கூ

உலகாதியந்தமுடிவறிதல்.

பெருமையென்னவாழ்வென்ன கீர்த்தியென்ன
பேச்சென்னமகிழ்ச்சியென்ன பிதிர்க்களென்ன
அருமையென்னசுகமென்ன கோவிற்குளமென்ன
அதீதமென்னஅரகரா சிவமென்ன
உரிமையென்னவுறவென்ன சங்கற்பமென்ன
வுலுத்தமென்னஈதென்ன தற்பமென்ன
கருமையென்னசெம்மையென்ன கல்வியென்ன
காசினியில்நரகமென்ன சொற்கமென்ன. உக0

என்னவேகுருவென்ன சீடனென்ன
இயல்பென்னவியல்புகெட்டுப் போவதென்ன
வன்னமிகுஞ்சாதியென்ன நீக்கமென்ன
மாய்கையென்னகற்பமென்ன அருவதென்ன
பொன்னென்னமனமென்னச் சீர்தானென்ன
பொல்லாததாயென்ன பிறப்பதென்ன
முன்னென்னபின்னென்ன முறைதானென்ன
முடிவறிந்தோன்சிவயோகி மூர்த்தியாமே. கஉக

மூர்த்தியென் றுமுத்தியென்று மிரண்டுஞ்சொல்வார்
முக்கியமென்பார்சிலதெல்லா மூடர்மூடர்
ஆர்த்தியென்றபூரணந்தா னல்லதுண்டோ
யதிற்பிறந்தைந்துவகையல்லா துண்டோ
கீர்த்தியென்றவகையறிந்து சித்தரானார்
கிலேசமில்லாஞானியென்று சிலபோரானர்
தீர்த்தியென்றரிஷியோடு முனிவரானர்
சிவயோகியென்றதிரு நாமந்தானே. உகஉ

ஒடுக்கமுணர்வறிதல்.

திருவுடையநாமமென்ன சிவலோகந்தான்
செகத்திலுள்ளோர்செய்வதொன்றுஞ் செம்மையல்ல
அருவுடையதாயினுட ஆட்டுஆட்டு
ஆதியென்றசிவஆட்டு ஐயனட்டு
ருவுடையோரறிந்துக்கொள்ளு மீதல்லாமற்
காசினியோர்சொல்வதிலே கதையொன்றில்லை
மருவுடையபூவினுட வாசம்போல
மனமுருகிப்பூரணத்தில் மாளுமாளே. உகங

ஆதிவஸ்து-அனதிவஸ்து.

மாளர்மலாண்டிருந்தால் யோகியாச்சு
மார்க்கமந்தப்படிதானேமெஞ்ஞானிக்கும்
ஆளாமலாண்டிருப்பா ரானுந்தாயும்
ஆதிவஸ்து அனதிவஸ்து ரெட்டுந்தானும்
கேளாமற்கேட்டிருப்பார் நடனவோசை
கிரிகையென்றமனமங்கே ரிக்கிப்போகும்
வாளானவாழ்சிவ யோகவாழ்க்கை
மற்றதெல்லாமாய்கையென்றவாழ்க்கையாமே. உகச

நூலின்தொகை வகையின்பம்.

ஆமிந்தஇருநூற்றிப் பதினருக்கு
ளடக்கிவைத்தபொருளெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
ஓமிந்தவுகைத்திலின் நூல்கிட்டி
லுலகத்திற்சித்ததிக முண்டாய்போச்சு
தாமிந்தசூத்திரத்தைக்கெணியாதீந்தால்
தலைதெறித்துப்போகுமடா சத்தியஞ்சொன்னேன்
நாமிந்தபடிச்சொன்ன யோகிக்கீவாய்
நலமானபூரணசூத் திரந்தான்முற்றே. உகரு

அகஸ்தியர்பூரணசூத்திரம் - உ௱௰சு.

முற்றிற்று.